

იოანეს სახარება

დასაწყისში იყო სიტყვა

1 დასაწყისში იყო სიტყვა და სიტყვა იყო ღმერთთან, და სიტყვა იყო ღმერთი.

2 ის იყო დასაწყისში ღმერთთან.

3 ყოველივე მის მიერ შეიქმნა და უიმისოდ არაფერი შექმნილა, რაც კი შექმნილა.

4 მასში იყო სიცოცხლე და სიცოცხლე იყო ადამიანთა ნათელი.

5 ნათელი ბნელში ანათებს და ბნელმა ვერ მოიცვა იგი.

იოანე ნათლისმცემლის მონმოზა იესოზე

6 იყო კაცი, მოვლინებული ღვთისაგან; სახელი მისი იყო იოანე.

7 იგი მოვიდა დასამოწმებლად, რათა დაემოწმებინა ნათლის შესახებ, რათა ყველას ერწმუნა მისი მეშვეობით.

8 იგი არ იყო ნათელი,

არამედ რათა დაემოწმებინა ნათლის შესახებ.

9 იყო ნათელი ჭეშმარიტი, რომელიც უნათებს სოფლად მომსვლელ ყოველ ადამიანს.

10 იყო სოფელში და სოფელი მის მიერ შეიქმნა, და სოფელმა ვერ იცნო იგი.

11 თავისიანებთან მოვიდა და თავისიანებმა არ მიიღეს იგი.

12 ხოლო ვინც მიიღო იგი და ირწმუნა მისი სახელი, მისცა მათ ხელმწიფება ღვთის შვილებად გახდომისა.

13 ისინი იშვნენ არა სისხლისაგან, არა ხორცის ნდომისაგან, არა მამაკაცის ნდომისაგან, არამედ ღვთისაგან.

14 სიტყვა ხორცი იქმნა და დაემკვიდრა ჩვენს შორის, მაღლითა და ჭეშმარიტებით აღსავსე. და ჩვენ ვიხილეთ მისი დიდება, როგორც დიდება მამისაგან მხოლოდშობილისა.

15 იოანე მოწმობს მასზე და ღაღადებს: „ეს იყო, ვისზეც ვთქვი: ჩემს შემდეგ მომავალი ჩემზე უბირატესია, ვინაიდან ჩემზე უწინ იყო.“

16 იესო სისავსიდან მივიღეთ ყველამ მადლი მადლისა წილ.

17 ვინაიდან რკული მოცემულია მოსეს მიერ, ხოლო მადლი და ჭეშმარიტება იესო ქრისტეს მიერ იქმნა.“

იოანე უთითებს ღვთის ჩაჯვზე

18 ღმერთი არასოდეს არავის უნახავს. მხოლოდ შობილმა ძემ, მამის წიაღში მყოფმა, გააცხადა.

19 აჰა, მოწმობა იოანესი, როცა იუდეველებმა მიუგზავნეს იერუსალიმიდან მღვდელნი და ლევიანები, რათა ეკითხათ მისთვის: „ვინ ხარ შენ?“

20 მან აღიარა და არ უარყო, აღიარა: „მე არა ვარ ქრისტე.“

21 და ჰკითხეს მას კვლავ: „მამ ვინა ხარ? ელია ხარ?“ ამბობს: „არა ვარ.“ „წინას-

წარმეტყველი ხარ?“ მიუგებს: „არა.“

22 მაშინ უთხრეს მას: „ვიინა ხარ, რომ პასუხი გავცეთ ჩვენს წარმომგზავნელთ: რას იტყვი შენზე?“

23 თქვა: „მე ვარ ხმა მღაღადებლისა უდაბნოში: მოუსწორეთ გზა უფალს, როგორც თქვა ესაია წინასწარმეტყველმა.“

24 წარმოგზავნილები კი ფარისეველთაგან იყვნენ.

25 და ჰკითხეს მას და უთხრეს: „აბა, რატომ ნათლავ, თუ არც ქრისტე ხარ, არც ელია, არც წინასწარმეტყველი?“

26 მიუგო მათ იოანემ და უთხრა: „მე ვნათლავ წყლით, მაგრამ თქვენს შორის დგას, ვისაც ვერ იცნობთ.“

27 ის ჩემს შემდეგ მოდის, მაგრამ მე მის სანდლებზე თასმის შეხსნის ღირსიც არა ვარ.“

28 ეს ბეთანიაში მოხდა, იორდანეს გაღმა, სადაც იოანე ნათლავდა.

29 მეორე დღეს იხილა მან მისკნ მონავალი იესო და თქვა:

„აჰა, ღვთის კრავი, რომელმაც აიღო სოფლის ცოდვა.“

30 ეს არის, ვისზეც ვთქვი: ჩემს შემდეგ მოდის კაცი, რომელიც ჩემზე უბირატესია, ვინაიდან ჩემზე უწინ იყო-მეთქი.

31 მე არ ვიცნობდი მას, მაგრამ იმითმ მოვედი წყლით სანათლავად, რომ ის გამოეცხადოს ისრაელს.“

32 მოწმობდა იოანე და ამბობდა: „მე ვიხილე ციდან მტრედით გადმომავალი სული, რომელმაც დაივანა მასზე.“

33 მე არ ვიცნობდი მას, მაგრამ ვინც მომავლინა წყლით სანათლავად, მან მითხრა: „ვისზეც დაინახო სული, გადმომავალი და დავანებული, ის არის სულიწმიდით ნათლისცემელი.“

34 მე დავინახე და დავამოწმე, რომ ეს არის ძე ღვთისა.“

35 მეორე დღეს კვლავ იდგა იოანე და ორი მისი მოწაფეთაგანი.

36 დაინახა მონავალი იესო და თქვა: „აჰა, ღვთის კრავი.“

37 ორმა მოწაფემ გაიგონა მისი სიტყვა და გაჰყვა იესოს.

38 იესო მობრუნდა და დაინახა, რომ მიჰყვებიან, და ეუბნება მათ: „რას ეძებთ?“ მათ უთხრეს: „რაბი (რაც თარგმანით ნიშნავს: მოძღვარო), სად დგახარ?“

39 ეუბნება მათ: „წამოდით და ნახავთ.“ წავიდნენ და ნახეს, სადაც იდგა. ის დღე მასთან დაჰყვეს. იქნებოდა ასე მეთათე საათი.

40 ერთი ამ ორთაგანი, რომელთაც იოანესგან მოისმინეს და გაჰყვნენ იესოს, იყო ანდრია, ძმა სიმონ-პეტრესი.

41 მან პირველად თავისი ძმა სიმონი ნახა და უთხრა: „ჩვენ ვიპოვეთ მესია“ (რაც თარგმანით ნიშნავს ქრისტეს).

42 მიჰყვანა იგი იესოსთან. შეხედა მას იესომ და უთხრა: „შენ ხარ სიმონი, იოანეს ძე. ამიერიდან შენ გერქმევა კეფა (რაც თარგმანით ნიშნავს კლდეს, პეტრეს).

43 მეორე დღეს მოისურვა გალილიას წასვლა, და იბო-

ვა ფილიპე. უთხრა მას იესომ: „გამომყევო“.

44 ხოლო ფილიპე ბეთსაიდიდან იყო, ანდრიას და პეტრეს ქალაქიდან.

45 ფილიპე შეხვდა ნათანაელს და უთხრა: „ჩვენ ვნახეთ ის, ვისზეც დაწერეს რჯულში მოსემ და წინასწარმეტყველებმა: იესო, იოსების ძე, ნაზარეთიდან.“

46 უთხრა მას ნათანაელმა: „ნაზარეთიდან რა საიკეთე შეიძლება იყოს?“ უთხრა მას ფილიპემ: „წამოდი და ნახე“.

47 იესომ რომ დაინახა მისკენ მომავალი ნათანაელი, თქვა მასზე: „აჰა, ნამდვილი ისრაელიანი, რომელშიც არ არის შხაკრობა.“

48 ეუბნება მას ნათანაელი: „საიდან მიცნობ?“ მიუგო იესომ და უთხრა მას: „გიდრე ფილიპე დაგიძახებდა, ლელვის ქვეშ დაგინახე.“

49 მიუგო მას ნათანაელმა: „რები, შენ ხარ ძე ღვთისა, შენ ხარ მეფე ისრაელისა.“

50 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „შენ იმის გამო გწამს, რომ გითხარი, ლელვის ქვეშ

დაგინახე-მეთქი? ამაზე მეტსაც იხილავ.“

51 ეუბნება მას: „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ამიერიდან იხილავთ განხილ ცას და ღვთის ანგელოზებს, კაცის ძეზე აღმავალთ და ჩამომავალთ.“

პიხევი სასწაული ჯანში

2 მესამე დღეს ქორწილი იყო გალილიის კანაში და იესოს დედაც იქ იყო.

2 იესო და მისი მოწაფეებიც იყვნენ მიწვეულნი ქორწილში.

3 და როცა ღვინო შემოაკლდათ, ეუბნება იესოს დედამისი: „ღვინო აღარა აქვთ.“

4 ეუბნება მას იესო: „რა გინდა ჩემგან, დედაკაცო? ჩემი ჭამი ჭერ არ დამდგარა.“

5 ეუბნება დედამისი მსახურებს: „გააკეთეთ ყველაფერი, რასაც ის გეტყვით.“

6 იყო იქ ექვსი ქვის ჭურჭელი, იუდეველთა საწესო განწმედისთვის. თითოში ორი თუ სამი საწყაული ჩადიოდა.

7 ეუბნება მათ იესო:

„დაავსეთ წყლით ეგ ჭურჭლები.“ და მათაც დაავსეს პირთამდე.

8 და ეუბნება მათ: „ახლა ამოიღეთ და მიართვით სუფრის გამრიგეს!“ და მიართვეს.

9 როცა სუფრის გამრიგემ გემო უნახა ღვინოდ ქვეულ წყალს (არ იცოდა, საიდან იყო ეს, იცოდნენ მხოლოდ მსახურებმა, რომლებმაც ამოიღეს წყალი), მაშინ სუფრის გამრიგემ დაუძახა ნეფეს

10 და ეუბნება მას: „ყველა კაცი ჭერ კარგ ღვინოს ჩამოდგამს, ხოლო როცა შეთვრებიან, მდარეს. შენ კი აქამდე ინახავდი კარგ ღვინოს.“

11 ასე დაიწყო იესომ სასწაულების მოხდენა გალილიის კანაში და გამოავლინა თავისი დიდება. და ირწმუნეს მისმა მოწაფეებმა.

12 ამის შემდეგ ჩავიდნენ კაპერნაუმს ის და დედამისი, ძმები და მისი მოწაფეები. და იქ დარჩნენ რამდენიმე დღეს.

ცადიდან ვაჭიხის გაჩეკვა

13 ახლოვდებოდა იუდე-

ველთა პასექი და იესო ავიდა იერუსალიმს.

14 ნახა ტაძარში ხარების, ცხვრების და მტრედების გამყიდველნი და მსხდომარე მეყერმენი.

15 გააკეთა საბლის შოლტი და გამოიკეცა ტაძრიდან ყველა, აგრეთვე ხარებიც და ცხვრებიც, კერმის გადამცვლელებს კერმა დაუბნია და დახლები აუყირავა.

16 მტრედების გამყიდველებს უთხრა: „გაიყვანეთ ესენი აქედან და ჩემი მამის სახლს ნუ ვახდით სავაჭრო სახლად.“

17 გაახსენდათ მის მოწაფეებს, რომ დაწერილია: „შენი სახლის შური შემჭამს მე.“

მისი სხეული ცაძახი

18 მიუგეს იუდეველებმა და უთხრეს მას: „რა ნიშანს გვიჩვენებ, ამას რომ აკეთებ?“

19 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „დაანგრეთ ეს ტაძარი და სამ დღეში აღვადგენ მას.“

20 უთხრეს იუდეველებმა: „ეს ტაძარი ორმოცდაექვს

წელიწადს შენდებოდა და შენ სამ დღეში აღადგენ მას?“

21 ის კი თავისი სხეულის ტაძარზე ლაპარაკობდა.

22 როცა ის მკვდრებით აღდგა, მისმა მოწაფეებმა გაიხსენეს, ამას რომ ამბობდა, და იწამეს წერილი და სიტყვა, რომელიც იესომ თქვა.

მისი სასწაულით ბუჯიმა იხმუნა

23 ხოლო, როცა იერუსალიმში ბასეების დღესასწაულზე იყო, ბევრმა ნახა მის მიერ მოხდენილი სასწაულები და იწამა მისი სახელი.

24 თვითონ იესო არ ენდობოდა მათ, ვინაიდან ყველას იცნობდა.

25 არც სჭირდებოდა, რომ ვინმეს დაემოწმებინა კაცის შესახებ, რადგან იცოდა, რა იყო კაცში.

ნიკოდემოსი იესოსთან

3 იყო ერთი კაცი ფარი-სეველთაგან, სახელად ნიკოდემოსი, იუდეველთა მთავარი.

2 იგი ღამით მივიდა მასთან და უთხრა: „რაბი, ჩვენ ვიცით, რომ შენ ხარ მოძღვარი, ღვთისაგან მოსული, ვინაიდან არავის ძალუძს ისეთი სასწაულები მოხდენა, როგორსაც შენ ახდენ, თუ მასთან ღმერთი არ არის.“

3 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნები შენ: ვინც ხელახლად არ იშვება, ვერ იხილავს ღვთის სასუფეველს.“

4 ეუბნება მას ნიკოდემოსი: „როგორ შეუძლია კაცს იშვას, თუ იგი მოხუცია? ნუთუ შეძლებს, რომ თავისი დედის მუცელში მეორედ შევიდეს და იშვას?“

5 მიუგო იესომ: „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნები შენ: ვინც წყლისა და სულისგან არ იშვება, ვერ შევადგვთის სასუფეველში.“

6 ხორცისაგან შობილი ხორცია და სულისაგან შობილი სულია.

7 ნუ ვაგვიკვირდება, რომ ვითხარი: თქვენ ხელახლად უნდა იშვათ-მეთქი.

8 ქარი ქრის, სადაც მოი-

სურვებს. მისი ხმა გესმის, მაგრამ არ იცი, საიდან მოდის და სად მიდის. ასევეა ყველა, ვინც სულისაგან არის შობილი.“

9 ნიკოდემოსმა მიუგო და უთხრა მას: „როგორ შეიძლება მოხდეს ეს?“

10 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „შენ ისრაელის მოძღვარი ხარ და განა ეს არ იცი?“

11 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნები შენ: ვლაპარაკობთ იმაზე, რაც ვიცით, და ვმოწმობთ, რაც ვგინახავს, მაგრამ თქვენ არ ღებულობთ ჩვენს მოწმობას.

12 თუ მიწიერზე გითხარით და არ გწამთ, როგორ იწამებთ, ზეციერზე რომ გითხარათ?

13 არავინ ასულა ცაში, გარდა ციდან ჩამოსული კაცის ძისა, რომელიც ცაშია.

14 როგორც მოსემ აღამალღელი უდაბნოში, ასევე უნდა ამადლდეს ძე კაცისა.

15 რათა არც ერთი მისი მორწმუნე არ დაიღუბოს, არამედ ჭჷონდეს საუკუნო სიცოცხლე.

16 რადგან იქამდე შეიყვარა ღმერთმა სოფელი, რომ მისცა თავისი ერთადერთი ძე, რათა არავინ, ვინც მას ირწმუნებს, არ დაიღუბოს, არამედ ჭჷონდეს საუკუნო სიცოცხლე.

17 რადგან იმისთვის კი არ მოავლინა ღმერთმა თავისი ძე სოფლად, რომ განეკთხა სოფელი, არამედ გადარჩინოლიყო სოფელი მის მიერ.

18 ვისაც ის სწამს, არ განიკითხება, ხოლო ვისაც არ სწამს, უკვე განიკითხულია, რადგან არ ირწმუნა სახელი ღვთის მხოლოდშობილი ძისა.

19 განკითხვა კი ის არის, რომ ნათელი მოვიდა სოფელში და ადამიანებმა ნათელზე მეტად ბნელი შეიყვარეს, ვინაიდან ბოროტი იყო მათი საქმეები.

20 ვინაიდან ყველას, ვინც ბოროტებას სჩადის, სძულს ნათელი და არ მიდის ნათლისკენ, რათა არ იქნეს მხილებული მისი საქმეები.

21 ხოლო ჭეშმარიტების მოქმედი ნათლისკენ მიდის,

რათა ცხადი გახდეს მისი საქმეები, რადგან ღმერთშია ქმნილი.“

იოანე ნათლისმცემელი ისევ მოწმობს იესოზე

22 ამის შემდეგ იესო თავის მოწაფეებთან ერთად მივიდა იუდეას ქვეყანაში, იქ დარჩა მათთან და ნათლავდა.

23 იოანე კი ნათლავდა ენონში, სალიმის მახლობლად, ვინაიდან ბევრი წყალი იყო იქ, და მიდიოდნენ და ინათლებოდნენ.

24 ვინაიდან იოანე ჭერ კიდევ არ იყო საპყრობილეში ჩავლებული.

25 მაშინ იოანეს მოწაფეებსა და იუდეველებს შორის დავა ჩამოვარდა განწმედის გამო.

26 მივიდნენ იოანესთან და უთხრეს: „რაბი, ის, ვინც შენთან იყო იორდენის გაღმა, და ვისზეც შენ მოწმობდი, აჰა, ის ნათლავს და ყველანი მასთან მიდიან.“

27 მიუგო იოანემ და თქვა: „ადამიანს არაფრის მიღება არ შეუძლია, თუ ზეციდან არა აქვს მიცემული.“

28 თქვენ თვითონ დამემოწმებთ, რომ ვთქვი: მე არა ვარ ქრისტი, არამედ მოვლენილი ვარ მის წინ.

29 ვისაც საცოლე ჰყავს, ის სიძეა, ხოლო სიძის მეგობარი, რომელიც დგას და უსმენს მას, სიხარულით ხარობს სიძის ხმაზე. ეს ჩემი სიხარული უკვე აღსრულდა.

30 ის უნდა იზრდებოდეს, მე კი ვმცირდებოდე.

31 მაღლიდან მომავალი ყველაზე მაღლაა, ხოლო ვინც მიწიდან არის, მიწიერია, და მიწის შესახებ ლაპარაკობს. ზეციდან მომავალი კი ყველაზე მაღლაა.

32 რაც მან იხილა და მოისმინა, იმას მოწმობს და მის მოწმობას არავინ ღებულობს.

33 ვინც მიიღო მისი მოწმობა, დაბეჭდა, რომ ღმერთი ჰეშმარტაა.

34 რადგან ის, ვინც ღმერთმა მოავლინა, ღვთის სიტყვებს ლაპარაკობს. ვინაიდან ღმერთი გამოზომილად არ იძლევა სულს.

35 მამას უყვარს ძე და ყველაფერი მას მისცა ხელთ.

36 ვისაც ძე სწამს, საუკუნო სიცოცხლე აქვს, ხოლო ძის ურჩი ვერ იხილავს სიცოცხლეს, არამედ ღვთის რისხვა დარჩება მასზე.“

ღმერთი ახის სული

4 როცა შეიტყო იესომ, რომ ფარისეველებს გაგებული ჰქონდათ, იესო უფრო მეტ მოწაფეებს იძენს და ნათლავს, ვიდრე იოანეო,

2 (თუმცა ნათლავდა არა თვით იესო, არამედ მისი მოწაფეები),

3 დატოვა იუდეა და კვლავ გალილეას წავიდა.

4 მას სამარიაზე უნდა გაეგლო.

5 მივიდა სამარიაელთა ქალაქში, სიქარი რომ ეწოდება, იმ მინდვრის მახლობლად, რომელიც იაკობმა მისცა თავის ძეს ისაკობს.

6 იქ იყო იაკობის ჭა. გზით დაქანცული იესო წყაროსთან ჩამოჯდა. ასე ექვსი საათი იქნებოდა.

7 მოვიდა ქალი სამარიიდან წყლის ამოსაღებად. ეუბნება მას იესო: „წყალი დამალევი,“

8 რადგან მისი მოწაფეები ქალაქში იყვნენ წასული საქმელის საყიდლად.

9 ეუბნება მას სამარიელი ქალი: „როგორ მთხოვ შენ, იუდეველი, სამარიელ დედაკაცს, დამალევინი?“ (რადგან იუდეველებს არა აქვთ ურთიერთობა სამარიელებთან.)

10 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „შენ რომ იცოდე რას იძლევა ღმერთი და ვინ არის ის, ვინც გეუბნება, წყალი დამალევინი, მაშინ შენ თვითონ სთხოვდი მას და ისიც მოგცემდა ცოცხალ წყალს.“

11 ეუბნება მას ქალი: „ბატონო, არც ასავსები ჭურჭელი გაქვს და ეს ჭაც ღრმაა. საიდან გაქვს ცოცხალი წყალი?“

12 ნუთუ შენ მეტი ხარ ჩვენს მამა იაკობზე, რომელმაც ეს ჭა მოგვცა, და თვითონაც აქედან სვამდა, მისი შვილებიც და მისი საქონელიც?“

13 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „ყველას, ამ წყლის შემსემს, კვლავ მოსწყურდება.“

14 ხოლო ვინც შესვამს წყლიდან, რომელსაც მე მივცემ მას, საუკუნოდ არ მოსწყურდება. რადგან წყალი, მე რომ მივცემ, მასში გადაიქცევა წყლის წყაროდ, რომელიც საუკუნო სიცოცხლედ იღიწებს.“

15 ეუბნება მას ქალი: „ბატონო, მომეცი ის წყალი, რომ აღარ მომწყურდეს და აღარც წყლის ამოსაღებად მოვიდე აქ.“

16 ეუბნება მას: „წადი, დაუძახე შენს ქმარს და მოდი აქ.“

17 მიუგო ქალმა და უთხრა: „მე არ მყავს ქმარი.“ ეუბნება მას იესო: „მართალი თქვი, ქმარი არა მყავსო,

18 რადგან ხუთი ქმარი გყავდა და, ვინც ახლა გყავს, არც ისაა შენი ქმარი. მართალი თქვი.“

19 ეუბნება მას ქალი: „ბატონო, ვხედავ, რომ წინასწარმეტყველი ხარ.

20 ჩვენი მამები ამ მთაზე სცემდნენ თავყვანს, თქვენ კი ამბობთ, იერუსალიმშია ადგილი, სადაც უნდა სცემდნენ თავყვანს.“

21 ეუბნება მას იესო: „ქალო,

მერწმუნე, დგება ჟამი, როცა არც ამ მთაზე და არც იერუსალიმში თავყვანს აღარ სცემთ მამას.

22 თქვენ არ იცით, რას სცემთ თავყვანს. ჩვენ კი ვიცით, რას ვცემთ თავყვანს, რადგან ხსნა იუდეველთაგანაა.

23 მაგრამ დგება ჟამი და უკვე აქ არის, როცა ჭეშმარიტი თავყვანისმცემელი თავყვანს სცემენ მამას სულითა და ჭეშმარიტებით, რადგან მამაც სწორედ ასეთ თავყვანისმცემლებს ეძებს თავისთვის.

24 ღმერთი არის სული და მისი თავყვანისმცემელი თავყვანს უნდა სცემდნენ სულითა და ჭეშმარიტებით.“

25 ეუბნება მას ქალი: „ვიცი, რომ მოდის მესია, რომელსაც ჰქვია ქრისტე. ის რომ მოვა, ყველაფერს გაგვიცხადებს.“

26 ეუბნება მას იესო: „მე ვარ, ვინც შენ გელაპარაკება.“

27 ამ დროს მოვიდნენ მისი მოწაფეები და გაუკვირდათ,

რომ იგი ქალთან საუბრობდა, მაგრამ არც ერთს არ უთქვამს: რას ეძიებ ან რას ელაპარაკებოო მას.

28 დატოვა თავისი ჭურჭელი ქალმა და წავიდა ქალაქში და ეუბნება ადამიანებს:

29 „წადით, ნახეთ ადამიანი, რომელმაც ყველაფერი მითხრა, რაც კი ჩამიდენია. ის ხომ არ არის ქრისტე?“

30 გამოვიდნენ ქალაქიდან და გაემართნენ მისკენ.

მომწიფდა სამხალად

31 ამასობაში მოწაფეებმა სთხოვეს მას და უთხრეს: „რაბი, ჭამე!“

32 მან უთხრა მათ: „მე მაქვს საჭმელი, რომელიც თქვენ არ იცით.“

33 ამიტომ მოწაფეებმა ერთმანეთს გადაულაპარაკეს: „ნუთუ ვინმემ მოუტანა მას საჭმელი?“

34 ეუბნება მათ იესო: „ჩემი საჭმელია – ვქმნა ჩემი მომავლინებლის ნება და აღვასრულე მისი საქმე.

35 განა თქვენ არ ამბობთ, რომ კიდევ ოთხი თვე და

დადგება მკა? აჰა, მე გეუბნებით თქვენ: აახილეთ თვალები და შეხედეთ ყანებს, როგორ გადათეთრებულან სამკაოლად.

36 მომკელი ღებულობს თავის საზღაურს და მოაგროვებს ნაყოფს საუკუნო სიცოცხლისათვის, ისე რომ, მთესველი და მომკელი ერთად გაიხარებენ.

37 ამგვარად, ჭეშმარიტია ანდაზა: ერთი თესავს და სხვა იმკისო.

38 მე თქვენ მივაგლინე იმის მოსამკელად, რაზეც არ გიშრომიათ. სხვებმა იშრომეს, თქვენ კი მათ ნამუშავედ შეხვედით.“

სამახიელებმა ინამეს იესო

39 ბერებმა იმ ქალაქში მცხოვრებმა საპარტიკლამ ირწმუნა იგი იმ ქალის სიტყვით, რომელიც ამოწმებდა: ყველაფერი მითხრა, რაც ჩამიდენიაო.

40 ამიტომ, როცა მოვიდნენ მასთან სამარიელები, სთხოვეს, მათთან დარჩენილიყო, და იგი ორ დღეს დარჩა იქ.

41 კიდევ მრავალმა ირწმუნან მისი სიტყვით.

42 ქალს უთხრეს: „უკვე გვწამს არა შენი ნათქვამის გამო, არამედ თვითონ მოვუსმინეთ და ვიცით, რომ ჭეშმარიტად ის არის სოფლის მხსნელი.“

43 ორი დღე რომ გავიდა, წამოვიდა იქიდან გალილეაში.

44 რადგან თავად იესო მოწმობდა, რომ წინასწარმეტყველს თავის სამშობლოში არა აქვს პატივი.

45 როცა გალილეაში მივიდა, გალილეელებმა მიიღეს იგი, რაკი ყველაფერი ნახეს, რაც მოიმოქმედა იერუსალიმში დღესასწაულზე, რადგან ისინიც ესწრებოდნენ დღესასწაულს.

ელიბულის შვილის განკურნება

46 ასე რომ, იესო კვლავ მივიდა გალილეის კანაში, სადაც წყალი ღვინოდ აქცია. და იყო იქ ერთი მეფის მოხელე, რომელსაც შვილი ჰყავდა ავად კაპერნაუმში.

47 როგორც კი გაიგო, იესო მოსულა იუდეიდან გალილეაში, მივიდა მასთან და შეევედრა, წაჰყოლოდა და განკურნა მისი შვილი, რადგან ის კვდილის პირას იყო.

48 უთხრა იესომ მას: „არ ირწმუნებთ, თუკი ნიშნებსა და სასწაულებს არ იხილავთ.“

49 ეუბნება მას მეფის მოხელე: „უფალო, წამოდი, სანამ ჩემი ბავშვი არ მომკვდება.“

50 ეუბნება მას იესო: „წადი, ცოცხალია შენი შვილი.“ ირწმუნა კაცმა, რაც იესომ უთხრა მას, და წავიდა.

51 შინ რომ ბრუნდებოდა, მისი მსახურები მიეგებნენ მას და უთხრეს, რომ ცოცხალია მისი ვაჟი.

52 ჰკითხა, თუ რომელ საათზე გამომოკობინდა. უთხრეს, რომ გუშინ მეშვიდე საათზე გაუარაო სიცხემ.

53 ამით მიხვდა მამა, რომ ეს ის საათი იყო, როცა იესომ უთხრა: „ცოცხალია შენი შვილი.“ და ირწმუნა მან და მთელმა მისმა სახლმა.

54 ეს მეორე სასწაული მოახდინა იესომ მას შემდეგ, რაც იუდეიდან გალილეაში დაბრუნდა.

განკურნება ბეთსაზნასთან

5 ამის შემდეგ იუდეველთა დღესასწაული იყო და ავიდა იესო იერუსალიმს.

2 იერუსალიმში, ცხვრის ქიშკართან, აუზია, რომელსაც ებრაულად ბეთ-საზნა ეწოდებოდა, და ხუთი სტოა აქვს.

3 იქ იწვა ძალიან ბევრი სნეული, ბრმა, ხეიბარი და ჩამომხმარი, რომლებიც წყლის ამღვრევას ელოდნენ,

4 რადგან უფლის ანგელოზი ჩამოდიოდა დროდადრო აუზში და ამღვრევდა წყალს. ხოლო მას შემდეგ, რაც წყალი ამღვრეოდა, ვინც პირველი ჩავიდოდა, განიკურნებოდა, რა სენითაც არ უნდა ყოფილიყო შეპყრობილი.

5 აქ იყო კაცი, რომელიც ოცდაათწამეტი წელი იტანჯებოდა თავისი სენით.

6 იესომ იხილა იგი მწო-

ლარე და შეატყო, რომ უკვე დიდი ხანია სნეულია, და უთხრა: „გინდა, განიკურნო?“

7 მიუგო მას სნეულმა: „უფალო, კაცი არა მყავს, წყლის შემღვრევისას რომ ჩამიშვას აუზში. მანამ მე მივალ, სხვა მასწრებს.“

8 ეუბნება მას იესო: „ადექი, აიღე შენი სარეცელი და გაიარე.“

9 და მაშინვე გაჩანსალდა ეს კაცი. აიღო თავისი სარეცელი და გაიარა. იმ დღეს შაბათი იყო.

10 უთხრეს იუდეველებმა განკურნებულს: „დღეს შაბათია. ნება არა გაქვს სარეცლის აღებისა.“

11 მან მიუგო მათ: „ვინც განიკურნა, მან მითხრა: აიღე შენი სარეცელი და გაიარე.“

12 ჰკითხეს მას: „ვინ არის ის კაცი, ვინც გითხრა, აიღე და გაიარე?“

13 განკურნებულმა არ იცოდა, ვინ იყო იგი, რადგან იესო იმ ადგილას მყოფ ბრბოს შერია.

14 ამის შემდეგ იესო ტაძარში შეხვდა მას და უთხრა: „მაჰ, შენ გაჯანსაღდი, ნულარ შესცოლავ, რათა რამე უარენის არ დაგემართოს.“

15 ის კაცი წავიდა და იუდეველებს უთხრა, რომ იესოა მისი განმკურნებელი.

16 იუდეველებმა დევნა დაუწყეს იესოს იმის გამო, რომ შაბათს ასეთი რამ გააკეთა.

17 იესომ მიუგო მათ: „მაშინვე აქამდე ასე აკეთებს და მეც ვაკეთებ.“

18 ამიტომ იუდეველებმა უფრო მეტად დაუწყეს ძებნა მოსაკლავად, რადგან არამართო შაბათს ტეხდა, არამედ ღმერთს საკუთარ მამად იხსენებდა და თავს ღმერთს უტოლებდა.

იოანეს მოწმობა

19 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ძე თვითონ ვერაფერს გააკეთებს, რომ არ ეხილოს, რასაც მამა აკეთებს, რადგან რასაც ის აკეთებს, ძეც იმავე აკეთებს.

20 რადგან მამას უყვარს ძე და, რასაც აკეთებს, ყველაფერს უჩვენებს მას. ამაზე უფრო დიდ საქმეებსაც აჩვენებს, ისეთებს რომ გაგიკვირდებთ.

21 რადგან, როგორც მამა აღადგენს მკვდრებს და აცოცხლებს, ასევე ძეც აცოცხლებს მას, ვისი გაცოცხლებაც სურს.

22 რადგან მამა არავის განიკითხავს, არამედ მთელი განკითხვა ძეს გადასცა,

23 რათა ყველამ სცეს პატივი ძეს, როგორც მამას სცემენ პატივს. ვინც ძეს არ სცემს პატივს, ის არც მამასა სცემს პატივს, მის მომავლინებელს.

24 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც ჩემს სიტყვებს ისმენს და ჩემი მომავლინებელი სწავს, მას აქვს საუკუნო სიცოცხლე და განკითხვაზე არ მიდის, არამედ უკვე სიკვდილიდან სიცოცხლეში გადავიდა.

25 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მოდის ჟამი, და უკვე არის ახლა, როცა მკვდრები მოისმე-

ნენ ღვთის ძის ხმას და ვინც მას მოისმენენ, იცოცხლებენ.

26 რადგან, როგორც მამას აქვს სიცოცხლე თავის თავში, ასევე ძესაც მისცა, რათა ჭეშმონდეს სიცოცხლე თავის თავში.

27 სამართლის გაჩენაშიც ხელმწიფება მისცა მას, რადგან კაცის ძე არის იგი.

28 ნუ გაიკვირვებთ ამას, რადგან მოდის ჟამი, როცა ყველანი, ვინც სამარხებში არიან, მის ხმას მოისმენენ.

29 კეთილის მქნელნი სიცოცხლის აღდგომისთვის გამოვლენ, სიავის მოქმედნი კი – განკითხვის აღდგომისთვის.

30 ჩემთავად არაფრის გაკეთება არ შემიძლია. როგორც ვისმენ, ისე განვიკითხავ, და ჩემეული განკითხვა სამართლიანია, რადგან მე ჩემს ნებას არ ვებებ, არამედ ჩემი მომავლინებლის ნებას.

31 თუ მე ვმოწმობ ჩემს თავზე, ჩემი მოწმობა არაა ჭეშმარიტი.

32 სხვა არის დამმოწმებელი ჩემზე და ვიცი, რომ ჭეშმარიტია ის მოწმობა, რომლითაც ის ამოწმებს ჩემზე.

33 თქვენ გაგზავნეთ იოანესთან და მან დაამოწმა ჭეშმარიტება.

34 თუმცა ადამიანისგან არ ვიღებ მოწმობას, მაგრამ ამას იმიტომ ვამბობ, რომ თქვენ გადაარჩეთ.

35 იგი ანთებული და მანათობელი სანთელი იყო და თქვენ გინდოდათ გეხარათ ერთხანს მის ნათელში.

36 მე კი მაქვს უფრო დიდი მოწმობა, ვიდრე იოანესია, რადგან საქმენი, რომელნიც მამამ მომცა აღსასრულებლად, თვით ჩემს მიერ გაკეთებული საქმენი, მოწმობენ ჩემზე, რომ მამამ მომავლინა.

37 და მამა, რომელმაც მე მომავლინა, მოწმობდა ჩემზე, თქვენ კი არასოდეს მოვისმენიათ მისი ხმა და არც ხატი გვიილავთ მისი.

38 მისი სიტყვა არა გაქვთ შეწყნარებული, რადგან არა გწამთ მისი, რომელიც მან მომავლინა.

39 იკვლევთ წერილებს, რადგან გგონიათ, რომ მათში გაქვთ საუკუნო სიცოცხლე. ისინი კი ჩემზე მოწმობენ.

40 თქვენ კი არ გსურთ ჩემთან მოსვლა, რომ სიცოცხლე გქონდეთ.

41 დიდებას არ ვლებულობ კაცთაგან,

42 მაგრამ მე ვიცნობთ თქვენ: ღვთის სიყვარული არ არის თქვენში.

43 მე მოვედი მამაჩემის სახელით და არ მღებულობთ. სხვა ვინმე თუ მოვა თავისი სახელით, მას მიიღებთ.

44 როგორ შეგიძლიათ ირწმუნოთ, როცა ერთიმეორისაგან ღებულობთ დიდებას, ხოლო დიდებას ერთადერთი ღვთისაგან არ ეძებთ?

45 ნუ გგონიათ, რომ მამის წინაშე მე დაგდებთ ბრალს. თქვენნი ბრალმდებელი მოსეა, ვისი იმედიცა გაქვთ.

46 რადგან, თქვენ რომ მოსესი გწამდეთ, მეც მიწამებდით, ვინაიდან მან ჩემზე დაწერა.

47 ხოლო, თუ მისი დაწერილისა არ გწამთ, როგორ იწამებთ ჩემს სიტყვებს?“

ხუთი ათასი აკცის გაძლბა

6 ამის შემდეგ გავიდა იესო გალილიის ანუ ტიბე-

რიის ზღვის გაღმა.

2 უამრავი ხალხი მიჰყვებოდა, რადგან იხილეს სასწაულები, რომლებსაც ის ახდენდა სენულებზე.

3 ავიდა მთაზე იესო და დაჯდა იქ თავის მოწაფეებთან ერთად.

4 ახლოვდებოდა პასექი, იუდეველთა ღღესასწაული.

5 იესომ გაიხედა და დაინახა, რომ უამრავი ხალხი მოდიოდა მისკენ და ეუბნებოდა ფილიპეს: „სად ვიყიდოთ პური, ამათ რომ ვაჭამოთ?“

6 ამას გამოსაცდელად ეუბნებოდა, თორემ თავად კი იცოდა, რასაც მოიქმედებდა.

7 მიუგო მას ფილიპემ: „ორასი დინარის პურიც არ ეყოფათ, რომ თითოეულ მათგანს ცოტაოდენი მაინც ერგოს.“

8 ეუბნება მას ერთი მისი მოწაფეთაგანი, ანდრია, სიმონ-პეტრეს ძმა:

9 „აქ არის ერთი ბიჭი, რომელსაც ხუთი ქერის პური და ორი თევზი აქვს, მაგრამ ამდენ ხალხს ეს რას ეყოფა?“

10 თქვა იესომ: „უთხარით ხალხს, დასხდნენ.“ ხოლო იმ ადგილზე სწორი ბალახი იყო. რიცხვით ხუთი ათასამდე კაცი დაჯდა.

11 აიღო პურიები იესომ, მადლი შესწირა და ჩამოურიგა მოწაფეებს, მოწაფეებმა კი იქ მსხდომთ, ასევე თევზიც, ვისაც რამდენი უნდოდა.

12 როცა დანაყრდნენ, უთხრა თავის მოწაფეებს: „მოაგროვეთ ნამუსრევი, რომ არაფერი არ დაიკარგოს.“

13 მოაგროვეს და აავსეს თორმეტი გოდორი იმ ხუთი ქერის პურის ნამუსრევით, რაც ჭამის შემდეგ დარჩა.

14 მაშინ იესოს მიერ მოხდენილი სასწაულის მხილველმა ხალხმა თქვა: „ესაა ჭეშმარიტად ის წინასწარმეტყველი, რომელიც სოფელში უნდა მოსულიყო.“

წყალზე სიხუცი ფეხით

15 იესომ იცოდა, რომ აპირებენ მოსვლას მის მოსატაცებლად, რათა გაემეფებინათ იგი, და კვლავ განმარტოვდა მთაზე.

16 როცა მოსალამოვდა, ჩავიდნენ მისი მოწაფეები ზღვაზე.

17 ავიდნენ ნავზე და გაემართნენ ზღვის გაღმა, კაპერნაუმისკენ. უკვე ჩამობნელებული იყო, იესო კი გერაც არ მისულიყო მათთან.

18 ძლიერმა ქარმა დაუბერა და ზღვა აღელდა.

19 ოცდახუთი თუ ოცდაათი სტადიონი რომ გაცურეს, დაინახეს ზღვაზე მომავალი იესო, რომელიც ნავს უახლოვდებოდა, და შეეშინდათ.

20 ის კი ეუბნება მათ: „მე ვარ, ნუ გეშინიათ.“

21 უნდოდათ, ნავზე აეყვანათ იგი; და ნავი მაშინვე იმ ქვეყანაში გაჩნდა, სადაც მიდიოდნენ.

ჰუჩი სიცოცხლის

22 მეორე დღეს ზღვის გაღმა მდგომმა ხალხმა დაინახა, რომ იქ სხვა ნავი არ იყო, გარდა ერთისა, რომელშიც მისი მოწაფეები ჩასხდნენ, და რომ არც იესო ჩამჯდარა ნავში თავის მოწაფეებთან ერთად,

არამედ მხოლოდ მოწაფეებმა გაცურეს.

23 სხვა ნაგებობა მოვიდა ტიბერიიდან იმ ადგილის მახლობლად, სადაც ჭამეს პური მას შემდეგ, რაც უფალმა მადლი შესწირა.

24 როცა დაინახა ხალხმა, რომ იქ არც იესოა და არც მისი მოწაფეები, ჩასხდნენ ნაგებობაში და მივიდნენ კაპერნაუმის იესოს საძებრად.

25 და ნახეს იგი ზღვის გაღმა და უთხრეს მას: „რაბი, როდის მოხვედი აქ?“

26 მიუგო იესომ და უთხრა: „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: იმიტომ კი არ მეძებთ მე, რომ სასწაული იხილეთ, არამედ იმის გამო, რომ პური ჭამეთ და გაძებით.“

27 ნუ ირჩებით ხრწნადი საზრდოსათვის, არამედ იმ საზრდოსათვის გაისარჩეთ, რომელიც რჩება საუკუნო სიცოცხლისათვის, რომელსაც ძე კაცისა მოგცემთ თქვენ, რადგან მას დაასვა ბეჭედი მამა ღმერთმა.“

28 უთხრეს მას: „როგორ

მოვიქცეთ, რომ ღვთის საქმენი ვაკეთოთ?“

29 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „ღვთის საქმე ის არის, რომ ირწმუნოთ იგი, რომელიც მან მოაგვინა.“

30 უთხრეს მას: „რა ნიშანს იძლევი, რომ დავინახოთ და გერწმუნოთ? რას მოიმოქმედებ?“

31 ჩვენი მამები მანანას ჭამდნენ უდაბნოში, როგორც დაწერილია: ‘პური ზეციდან მისცა მათ საზრდოდ.’“

32 უთხრა მათ იესომ: „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მოსემ კი არ მოგცათ პური ზეციდან, არამედ ჩემი მამა გაძლევთ ჭეშმარიტ პურს ზეციდან.“

33 რადგან ღვთის პური ისაა, რომელიც ზეციდან ჩამოდის და სიცოცხლეს აძლევს სოფელს.“

34 უთხრეს მას: „უფალო, მუდამ გვაძლიე ეს პური.“

35 უთხრა მათ იესომ: „მე ვარ პური სიცოცხლისა. ჩემთან მომსვლელს არ მოშივდება და ჩემს მორწმუნეს არასოდეს მოსწყურდება.“

36 მე კი გითხარით, რომ კიდევაც მიხილავთ, მაგრამ არ იწამებთ.

37 ყველაფერი, რასაც მამა მაძლევს, ჩემთან მოვა. ჩემთან მოსულს გარეთ არ გავაძევებ.

38 რადგან ზეციდან ჩემი ნების აღსასრულებლად კი არ ჩამოვედი, არამედ მისი ნებისა, ვინც მე მომავლინა.

39 ეს არის ნება იმისი, ვინც მე მომავლინა, რათა რაც მომცა, არაფერი დამეკარგოს, არამედ აღვადგინო უკანასკნელ დღეს.

40 ჩემი მამის ნება ისაა, რომ ყველას, ვინც ძეს იხილავს და ირწმუნებს, საუკუნო სიცოცხლე ჰქონდეს, და მე აღვადგენ მას უკანასკნელ დღეს.“

პეტე აღიახებს იესოს ღვთის ძე

41 იუდეველები დრტივინავდნენ მის გამო, რადგან თქვა: „მე ვარ პური, ზეციდან ჩამოსული.“

42 თქვენ: „ეს იესო არ არის, იოსების ძე, რომლის მამას და

დედას ვიცნობთ? როგორაა ამბობს, ზეციდან ჩამოვედით?“

43 მიუგო იესომ და უთხრა მათ: „ნუ დრტივინავთ ერთმანეთს შორის.“

44 არავის შეუძლია ჩემთან მოსვლა, თუ იგი მამამ, ჩემმა მომავლინებელმა, არ მოიყვანა, და მე აღვადგენ მას უკანასკნელ დღეს.

45 წინასწარმეტყველებს უწერიათ: ‘ყველა განისწავლება ღვთის მიერ.’ ყველა, ვინც უსმენს მამას და სწავლობს, ჩემთან მოდის.

46 ისე კი არაა, თითქოს ყველას ეხილოს მამა. ვინც ღვთისგანაა, მხოლოდ მან იხილა მამა.

47 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვისაც ჩემი სწავს, მას საუკუნო სიცოცხლე აქვს.

48 მე ვარ პური სიცოცხლი-სა.

49 თქვენმა მამებმა ჭამეს მანანა უდაბნოში და დაიხოცნენ.

50 ეს არის პური, ზეციდან გადმომავალი, რომ კაცმა შეჭამოს იგი და არ მოკვდეს.

51 მე ცოცხალი პური ვარ, ზეციდან გადმოშავალი. ვინც ამ პურს შეჭამს, საუკუნოდ იცოცხლებს. პური, რომელსაც გავცემ, ჩემი ხორცია, რომელიც სოფლის სიცოცხლისათვის გავცემ.“

52 იუდეველებმა დაიწყეს კამათი ერთმანეთში და ამბობდნენ: „როგორ შეუძლია, თავისი ხორცი მოგვცეს საჭმელად?“

53 უთხრა მათ იესომ: „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: თუ არ შეჭამთ კაცის ძის ხორცს და არ შესვათ მის სისხლს, არ გექნებათ სიცოცხლე თქვენში.“

54 ჩემი ხორცის მჭამელს და ჩემი სისხლის შემსმელს საუკუნოდ სიცოცხლე აქვს. და მე მას აღვადგენ უკანასკნელ დღეს.“

55 რადგან ჩემი ხორცი ჭეშმარიტი საჭმელია და ჩემი სისხლი ჭეშმარიტი სასმელი.

56 ჩემი ხორცის მჭამელი და ჩემი სისხლის შემსმელი ჩემში რჩება, და მე – მასში.“

57 როგორც მე მომავლინა ცოცხალმა მამამ და მე მამა-

ში ვცოცხლობ, ასევე ჩემი მჭამელი იცოცხლებს ჩემში.“

58 ეს არის ციდან ჩამოსული პური, ისეთი კი არა, თქვენმა მამებმა რომ ჭამეს მანანა და დაიხოცნენ. ამ პურის მჭამელი საუკუნოდ იცოცხლებს.“

59 ამას ამბობდა სინაგოგაში, როცა კაპერნაუმიში ასწავლიდა.

60 ბევრი მისი მოწაფეთაგანი ამის მოსმენისას ამბობდა: „მძიმე სიტყვაა, ვის შეუძლია ამის მოსმენა?“

61 იესომ იცოდა, რომ მისი მოწაფეები ბუზღუნებდნენ თავისთვის ამის გამო, და უთხრა მათ: „ეს გაცდუნებთ თქვენ?“

62 თუ იხილავთ კაცის ძეს, იქ აღმავალს, სადაც წინათ იყო?

63 სული ცხოველმყოფელია, ხოლო ხორცი უსარგებლო. სიტყვები, რომლებიც გითხარით, სული და სიცოცხლეა.“

64 მაგრამ თქვენ შორის არიან ისეთებიც, რომელთაც არ სწამთ.“ რადგან იესომ თავიდანვე იცოდა, ვინ არიან

ურწმუნონი და ვინ არის მისი გამცემი.“

65 და თქვა: „ამიტომ გეუბნებოდით, რომ ჩემთან არავის შეუძლია მოსვლა, თუ მამისგან არ ექნება მიცემული.“

66 ამის შემდეგ ბევრი მისი მოწაფეთაგანი გაბრუნდა უკან და აღარ მისდევდა მას.

67 მაშინ უთხრა იესომ თორმეტს: „თქვენც ხომ არ გინდათ წასვლა?“

68 მიუგო მას სიმონ-პეტრემ: „უფალო, ვისთან უნდა წავიდეთ? საუკუნოდ სიცოცხლის სიტყვები შენა გაქვს.“

69 ჩვენ ვიწამეთ და შევიცანით, რომ შენ ხარ ქრისტე, ღვთის წმიდა.“

70 მიუგო მათ იესომ: „თორმეტი არ ავირჩიეთ? ერთი თქვენგანია ეშმაკია.“

71 თქვა იუდა სიმონის ძე-ზე, ისკარიოტელზე, რადგან იგი, ერთი თორმეტთაგანი, აპირებდა მის გაცემას.

იესოს ძმებსაც ახ სწამთ მისი

7 ამის შემდეგ იესო გალილეაში მიმოდიოდა, რად-

გან იუდეაში არ სურდა სიარული, რაკი იუდეველი მოსაკლავად დაემებდნენ.

2 ახლოვდებოდა იუდეველთა დღესასწაული, კარვობა.

3 უთხრეს მას მისმა ძმებმა: „წაი და აქედან და მიდი იუდეაში, რათა შენმა მოწაფეებმაც იხილონ შენი საქმეები, რომელთაც აკეთებ,“

4 რადგან ფარულად არავინ არაფერს აკეთებს, არამედ თავის გამოჩენას ეძებს. რაკი ასეთ საქმეებს აკეთებ, გამოეცხადე სოფელს.“

5 რადგან მის ძმებსაც კი არ სწამდათ მისი.

6 ეუბნება მათ იესო: „ჩემი ჟამი ჭერ არ დამდგარა, თქვენი დრო კი მუდამ მოწეულია.“

7 სოფელს არ შეუძლია თქვენი შეძლება, მე კი ვძულვარ იმის გამო, რომ მე გამოწმებ მასზე, რომ მისი საქმეები ბოროტია.

8 თქვენ ადით დღესასწაულზე. მე კი არ ავალ ამ დღესასწაულზე, რადგან ჩემი ჟამი ჭერ არ აღსრულებულა.“

9 ეს რომ უთხრა, დარჩა გალილეაში.

იესო ცხადდ ასწავლის კადაშიმ

10 მაგრამ როცა მისი ძმები დღესასწაულზე ავიდნენ, მაშინ თვითონაც ავიდა, მხოლოდ არა გაცხადებულად, არამედ ფარულად.

11 იუდეველნი კი ეძებდნენ მას დღესასწაულზე და ამბობდნენ, სად არისო?

12 ხალხში ბევრი მითქმამოთქმა იყო მასზე: ერთნი ამბობდნენ, კეთილიაო. მეორენი ამბობდნენ, არა, ხალხს აცდუნებსო.

13 ოღონდ ცხადდ არავინ არ ლაპარაკობდა მასზე, რადგან იუდეველებისა ეშინოდათ.

14 უკვე შუა დღესასწაულზე ავიდა იესო ტაძარში და ასწავლიდა.

15 გაუკვირდათ იუდეველებს და თქვეს: როგორ იცის წერილები უსწავლელადო?

16 მიუფო მათ იესომ და თქვა: „ჩემი მოძღვრება ჩემი არაა, არამედ მისია, ვინც მე მომავლია.

17 ვისაც სურს აღასრულოს მისი ნება, იგი გაივებს ამ მოძღვრების შესახებ – ღვთისგანაა თუ ჩემით ვლაპარაკობ.

18 ვინც თავისით ლაპარაკობს, საკუთარ დიდებას ეძებს. ხოლო ვინც ეძებს იმის დიდებას, ვინც იგი მოავლინა, ჭეშმარიტია და უსამართლობა არ არის მასში.

19 განა მოსემ არ მოვცათ რჯული? მაგრამ არც ერთი თქვენგანი არ ასრულებს რჯულს. რატომ მეძებთ მოსაკლავად?“

20 მიუფო ხალხმა: „ეშმაკია შენში. ვინ გეძებს მოსაკლავად?“

21 მიუფო იესომ და უთხრა მათ: „ერთი საქმე გავაკეთე და ყველას გიკვირთ.

22 მოსემ მოვცათ წინადაცვეთა, თუმცა იგი მოსესგან კი არა, მამებისგანაა – და შაბათობით წინადაცვეთთ ადამიანს.

23 თუ ადამიანი წინადაცვეთას მიიღებს შაბათს, რათა მოსეს რჯული არ დაირღვეს, მე რადღა მრისხავთ იმის

გამო, რომ მთელი ხალხი განკურნე შაბათს?

24 ნუ განიკითხავთ გარეგნობით, არამედ სამართლიანი განკითხვით განიკითხეთ.“

25 თქვეს ზოგიერთმა იერუსალიმელთაგან: „ეს ის არაა, მოსაკლავად რომ ეძებენ?“

26 აჰა, აშკარად ლაპარაკობს და ვერაფერს ეუბნებიან. ხომ არ დარწმუნდნენ მთავრები, რომ იგი ნამდვილად ქრისტია?

27 მაგრამ ჩვენ ხომ ვიცით, საიდანაცაა იგი. ხოლო ქრისტე რომ მოვა, არავის ეცოდინება, საიდან არის.“

28 შესძახა იესომ ტაძარში სწავლებისას და თქვა: „მე მიცნობთ და იცით, საიდან ვარ. ჩემით არ მოვსულვარ. მაგრამ ჭეშმარიტია ჩემი მომავლინებელი, რომელსაც თქვენ არ იცნობთ.

29 მე ვიცნობ მას, რადგან მისგან ვარ და მან მომავლია.“

სიცოცხლის ნყარზე

30 ცდილობდნენ მის შებუკობას, მაგრამ ხელი ვერავინ

დაადო მას, რადგან მისი უამი არ დამდგარიყო.

31 ხალხიდან ბევრი ერწმუნა მას და თქვეს: „როცა ქრისტე მოვა, განა იგი იმაზე მეტ სასწაულებს მოახდენს, რაც მან მოახდინა?“

32 მოსიმინეს ფარისეველებმა ხალხის ასეთი მითქმამოთქმა მასზე და მსახურები გაგზავნეს მის შესაპყრობად მღვდელმთავრებმა და ფარიცეველებმა.

33 თქვა იესომ: „მე კიდევ მცირე ხანს ვარ თქვენთან და წავალ ჩემს მომავლინებელთან.

34 ძებნას დამიწყებთ და ვერ მიპოვით. სადაც მე ვიქნები, იქ ვერ მოხვალთ.“

35 უთხრეს ერთმანეთს იუდეველებმა: „სად უნდა წავიკნენ, რომ ვერ ვიპოვოთ? ბერძნეთა შორის განთავსილებთან ხომ არ წავა და ბერძნებს ხომ არ დაუწყებს სწავლას?“

36 ეს რა სიტყვაა, რომელიც თქვა: ძებნას დამიწყებთ და ვერ მიპოვით, სადაც მე ვიქნები, იქ ვერ მოხვალთო?“

37 დღესასწაულის უკანასკნელ დიდ დღეს ადგა იესო, შესძახა და თქვა: „თუ ვინმეს სწყურია, ჩემთან მოვიდეს და შესვას.“

38 ვისაც ჩემი სწამს, როგორც წერილი ამბობს, მისი წიაღიდან იდინებენ ცოცხალი წყლის მდინარეები.“

39 ეს მან იმ სულზე თქვა, მის მორწმუნეებს რომ უნდა მიეღოთ, რადგან ჰერ კიდევ არ იყო მოცემული სული, რაკი იესო ჰერ განდიდებული არ იყო.

40 ხალხიდან ბევრმა ამ სიტყვების გაგონებაზე თქვა: „ეს ჭეშმარიტად წინასწარმეტყველია.“

41 სხვებმა თქვეს: „ეს ქრისტეა.“ სხვები ამბობდნენ: „განა გალილიეიდან მოვა ქრისტე?“

42 განა წერილი არ ამბობს, რომ ქრისტე დავითის მოდგმიდან მოვა, ბეთლემიდან, იმ დაბიდან, საიდანაც დავითი იყო?“

43 და ჩამოვარდა ხალხში განხეთქილება მის გამო.

44 ზოგიერთ მათგანს მისი

შებყრობა უნდოდა, მაგრამ ხელი ვერავინ დააკარა.

**ახასოღეს კაცს ისე ახ
ელაჰაჰია**

45 მივიდნენ მსახურნი მღვდელმთავრებთან და ფარისევლებთან და მათ უთხრეს: „რატომ არ მოიყვანეთ იგი?“

46 მიუგეს მსახურებმა: „არასოდეს კაცს ისე არ უღაბარაკია, როგორც ეს კაცი ლაპარაკობ.“

47 მიუგეს მათ ფარისევლებმა: „ნუთუ თქვენც გაცდუნათ?“

48 ნუთუ მთავართაგან ან ფარისევლთაგან ვინმემ იწამა იგი?“

49 მაგრამ ეს ხალხი, რჭულის უმეცარი, დაწყევლილია.“

50 ეუბნება მათ ნიკოლემოსი, რომელიც ღამით მივიდა მასთან და ერთი იმათაგანი იყო:

51 „განა განიკითხავს ჩვენნი რჭული ადამიანს, თუ წინასწარ არ მოუსმინა და არ გაიგო, რაც მან ჩაიდინა?“

52 მიუგეს და უთხრეს მას: „შენც გალილიეიდან არა ხარ? გამოიკვლიე და ნახე, რომ გალილიეიდან წინასწარმეტყველი არ აღდგება.“

53 ყველანი თავთავიანთ სახლებში წავიდნენ.

**მიჟმი ედგაჰის
მიტყევა**

8 იესო წავიდა ზეთისხილის მთისკენ.

2 დილით კი შებრუნდა ტაძარში. მთელი ხალხი მასთან მივიდა და მჭდომარე ასწავლიდა მათ.

3 მოიყვანეს მწიგნობრებმა და ფარისევლებმა ქალი, რომლისთვისაც მრუშობაზე წაესწროთ, და შუაში ჩააყენეს.

4 ეუბნებიან მას: „მოძღვარო, ეს ქალი მრუშობაზეა წასწრებული.“

5 მოსემ კი რჭულში მცნებად დაგვიდო, ასეთების ჩაქოლვა. შენ რას იტყვი?“

6 ამას გამოსაცდელად ეუბნებოდნენ, რათა მისი საწინააღმდეგო ბრალდება ჰქონოდათ. მაგრამ იესო და

იხარა და მიწაზე თითო წერდა.

7 რომ არ მოეშენენ შემიტხველი, გასწორდა და უთხრა მათ: „ვინც თქვენს შორის უცოვლელოა, პირველად მან დაჭრას ქვა!“

8 კვლავ დაიხარა და განაგრძო წერა მიწაზე.

9 ეს რომ მოისმინეს, უხუცესებიდან მოყოლებული, სათითაოდ გააკრიბნენ სინდისმილებულნი, და დარჩა მარტო იესო, და შუაში მდგომი ქალი.

10 წამოიმართა იესო, ვერავინ დაინახა იმ ქალის მეტი და უთხრა მას: „ქალო, სად არიან შენი ბრალმდებელნი? არავინ დაგდო მსჯავრი?“

11 უთხრა მან: „არავინ, უფალო!“ უთხრა იესომ: „არც მე გდებ მსჯავრს. წადი და ამიერიდან ნუღარ შესცოლავ.“

„მე ვაჰ ნათელი სოფლისა“

12 კვლავ ელაპარაკა მათ იესო და უთხრა: „მე ვარ ნათელი სოფლისა. ვინც წამომყვება, ბნელში აღარ ივლის,

არამედ სიცოცხლის ნათელი ექნება მას.“

13 უთხრეს მას ფარისევლებმა: „შენ თვითონ მოწმობ შენს თავზე. შენი მოწმობა არაა ჭეშმარიტი.“

14 მიუგო იესომ მათ და უთხრა: „მე თუ ჩემს თავზე ვმოწმობ, ჩემი მოწმობა ჭეშმარიტია, რადგან ვიცი, საიდან მოვედი და სად მივდივარ. თქვენ კი არ იცით, საიდან მოვედი და სად მივდივარ.“

15 თქვენ ხორცის მიხედვით განიკითხავთ, მე კი არავის არ განვიკითხავ.

16 მე თუ განვიკითხავ, ჩემი უფალი განიკითხავა ჭეშმარიტია, რადგან მე მარტო კი არ ვარ, არამედ მე და მამა, ჩემი მომავლინებელი.“

17 თქვენს რჯულშიც სწერია, რომ ორი ადამიანის მოწმობა ჭეშმარიტია.

18 მე ჩემს თავზე ვმოწმობ და ჩემზევე მოწმობს მამა, ჩემი მომავლინებელი.

19 უთხრეს მას: „სად არის შენი მამა?“ უთხრა მათ იესომ: „არც მე მიცნობთ, არც

ჩემს მამას. მე რომ მიცნობდეთ, ჩემი მამაც გეცნობებოდათ.“

20 ეს სიტყვები წარმოთქვა იესომ საგანძურთან, როცა ტაძარში ასწავლიდა. ვერავინ შეიძებნა იგი, რადგან ჭერ არ მოსულიყო მისი უამი.

„მე ჯი სოფლისა ახა ვახ“

21 კვლავ უთხრა მათ იესომ: „მე მივდივარ და თქვენ ძებნას დამიწყებთ, მაგრამ თქვენს ცოდვაში დაიხოცებით. სადაც მივდივარ, თქვენ ვერ მოხვალთ.“

22 თქვეს იუდეველებმა: „თავი ხომ არ უნდა მოიკლას, რომ ამბობს: სადაც მე მივდივარ, თქვენ ვერ შეძლებთ მოსვლასო?“

23 უთხრა მათ: „თქვენ ქვემოდან ხართ, მე კი მაღლიდან ვარ. თქვენ სოფლისანი ხართ, მე კი სოფლისა არა ვარ.“

24 ამიტომ გითხარით, თქვენს ცოდვებში დაიხოცებით-მეთქი. რადგან, თუ არ იწამებთ, რომ მე ვარ, თქვენსავე ცოდვებში დაიხოცებით.“

25 უთხრეს მას: „ვინ ხარ შენ?“ უთხრა მათ იესომ: „თავიდანვე გითხარით და ახლაც გეუბნებით თქვენ:“

26 ბევრი მაქვს თქვენზე სალაპარაკო და განსაკითხველი, მაგრამ ვინც მე მომავლინა, ჭეშმარიტია, და რაც მისგან მოვისმინე, იმას ვლაპარაკობ სოფელზე“.

27 ვერ მიხვდნენ, რომ მამაზე ეუბნებოდა მათ.

28 უთხრა მათ იესომ: „როცა ამაღლებთ კაცის ძეს, მაშინ გაიგებთ, რომ ეს მე ვარ და არაფერს ვაკეთებ ჩემით, არამედ რაც მამამ მასწავლა, იმას ვლაპარაკობ.“

29 ვინც მე მომავლინა, ჩემთანაა, მარტო არ დამტოვავა, რადგან მუდამ იმას ვაკეთებ, რაც მისთვის არის მოსაწონი.“

30 როცა ამას ამბობდა, ბევრმა ირწმუნა იგი.

31 უთხრა იესომ იმ იუდეველებს, რომლებიც ირწმუნენ მას: „თუ ჩემს სიტყვაში დარჩებით, ჭეშმარიტად ჩემი მოწაფეები ხართ.“

32 შეიცნობთ ჭეშმარიტე-

ბას და ჭეშმარიტება გაათავისუფლებთ თქვენ.“

33 მიუგეს მას: „ჩვენ აბრაამის შთამომავალი ვართ და არასოდეს არავისი მონები არ ვყოფილვართ. როგორღა ამბობთ, თავისუფლები განდებითო?“

34 მიუგო მათ იესომ: „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ყველა ცოდვის ჩამდენი ცოდვის მონაა.“

35 მაგრამ მონა არ რჩება სახლში საუკუნოდ; ძე რჩება საუკუნოდ.

36 თუ ძე გაათავისუფლებთ, ნამდვილად თავისუფლები იქნებით.

ვინც ღვთისაგან ახის, ის ისმენს ღვთის სიტყვას

37 ვიცი, რომ აბრაამის შთამომავალი ხართ, მაგრამ ჩემს მოკვლას ცდილობთ, რადგან ჩემი სიტყვა ვერ ეტევა თქვენში.

38 მე იმას ვლაპარაკობ, რაც ჩემს მამასთან ვნახე, თქვენ კი აკეთებთ იმას, რაც თქვენი მამისაგან მოისმინეთ.“

39 მიუგეს და უთხრეს მას: „ჩვენნი მამა აბრაამია!“ უთხრა მათ იესომ: „თქვენ რომ აბრაამის შვილები იყოთ, აბრაამის საქმეებს გააკეთებდით.“

40 ახლა კი ჩემს მოკვლას ეძებთ, კაცისას, რომელმაც გითხარით ქვეშაობა, რაც ღვთისაგან მოვისმინე. აბრაამს ასეთი რამ არ გაუკეთებია.

41 თქვენ მამათქვენის საქმეებს აკეთებთ.“ უთხრეს მას: „ჩვენ სიძვით შობილნი როდი ვართ, ჩვენ ერთი მამა გვყავს – ღმერთი.“

42 უთხრა მათ იესომ: „ღმერთი რომ მამა იყოთ თქვენი, მაშინ მე გეყვარებოდით, რადგან მე გამოვდი და მოვიდი ღვთისგან, ვინაიდან მე ჩემით კი არ მოვსულვარ, არამედ მან მომიგზავნა.“

43 რატომ ვერ იგებთ ჩემს ნათქვამს? იმიტომ, რომ არ შეგიძლიათ მოისმინოთ ჩემი სიტყვა.

44 თქვენი მამა არის ეშმაკი და მამათქვენის გულისთქმის შესრულება გწადიათ. ის კაცის მკვლელი იყო თავი-

დან და ქვეშაობაში ვერ დადგა, რადგან არაა მასში ქვეშაობა. როცა სიცრუის ამბობს, თავისას ამბობს, რადგან ცრუა იგი და სიცრუის მამაა.

45 ხოლო, რაკი მე ქვეშაობაში ვარაფერი გვამთ ჩემი.

46 რომელი თქვენგანი მამხილებს ცოდვის გამო? და თუ ქვეშაობაში ვამბობ, რატომ არა გწამთ ჩემი?

47 ვინც ღვთისგანაა, ღვთის სიტყვებს ისმენს. თქვენ იმიტომ არ ისმენთ, რომ ღვთისგან არა ხართ.“

იუდეელების ბიადება

48 მაშინ მიუგეს იუდეელებმა და უთხრეს მას: „განაკარგად არ ვამბობთ, რომ შენ სამარადელი ხარ და ეშმაკია შენში?“

49 მიუგო იესომ: „ჩემში არ არის ეშმაკი, არამედ მე პატივს ვცემ ჩემს მამას, თქვენ კი უპატიოებთ მე.“

50 თუმცა მე არ ვეძებ ჩემს დიდებას. არის მძებნელი და განმკითხველი.

51 ქვეშაობადა, ქვეშაობადა გეუბნებით თქვენ: ვინც ჩემს სიტყვას ინახავს, იგი არ იხილავს სიკვდილს უკუნისამდე.“

52 უთხრეს მას იუდეეელებმა: „ახლა კი მივხვდით, რომ ეშმაკი გყავს. აბრაამი და წინასწარმეტყველნი დაიხილნენ, შენ კი ამბობ: ვინც ჩემს სიტყვას ინახავს, არ იგემბოს სიკვდილს უკუნისამდე.“

53 განა შენ ჩვენს მამა აბრაამზე დიდი ხარ, რომელიც მოკვდა? წინასწარმეტყველნიც დაიხილნენ. რა გგონია შენი თავი?“

54 მიუგო იესომ: „მე თუ ჩემს თავს განვადიდებ, ჩემი დიდება არაფერია. მე განმადიდებ ჩემი მამა, ვისზეც ამბობთ, ჩვენი ღმერთი არისო.“

55 თქვენ ის ვერ შეიცანით, მე კი ვიცნობ მას. თუ ვიტყვი, რომ არ ვიცნობ მას, თქვენისთანა ცრუ ვიქნები. მაგრამ ვიცნობ მას და ვინახავ მის სიტყვას.

56 აბრაამს, მამათქვენს, უხაროდა, რომ იხილავდა

ჩემს დღეს. იხილა და გაიხარა.“

57 უთხრეს მას იუდეეელებმა: „ჭერ ორმოცდაათი წლისაც არა ხარ და აბრაამი გინახავს?“

58 უთხრა მათ იესომ: „ქვეშაობადა, ქვეშაობადა გეუბნებით თქვენ: სანამ აბრაამი იქნებოდა, მე ვარ.“

59 მაშინ აიღეს ქვები მის ჩასაქოლად, მაგრამ იესო თვალს მიეფარა და გავიდა ტაძრიდან.

ბიადელობის განახლება

9 მიმავალმა დაინახა კაცი, დაბადებიდან ბრმა.

2 და შეეკითხნენ მოწაფეები: „რაბი, ვინ შესცოდა, მან თუ მისმა მშობლებმა, ბრმა რომ დაიბადა?“

3 მიუგო იესომ: „არც მას შეუცოლავს და არც მის მშობლებს, არამედ, რათა ღვთის საქმენი გამოცხადდეს მასში.“

4 ჩვენ უნდა ვაკეთოთ იმისი საქმეები, ვინც მე მომიგზავნა, სანამ დღეა. მოდის ღამე, როცა გელარავინ შეძლებს კეთებას.

5 სანამ სოფელში ვარ, სოფლის ნათელი ვარ.“

6 ეს რომ თქვა, მიწაზე დაანერწყვა, ნერწყვით ტალახი მოზოლია და თვალებზე წაუსვა ბრმას.

7 უთხრა მას: „წადი და მოიბანე შილოახის საბანელში“ (რაც ნიშნავს, მოვლინებულს). წავიდა, მოიბანა და მოვიდა თვალახელილი.

8 მეზობლებმა და მათ, ვისაც ადრე ენახათ, რომ მათხოვარი იყო, თქვეს: „ეს ის არ არის, რომ იქდა და მათხოვრობდა?“

9 ერთნი ამბობდნენ: ეს სწორედ ისააო. სხვებმა თქვეს: არა, მაგრამ იმასა ჰგავსო. მან კი თქვა: მე ვარო.

10 მაშინ უთხრეს მას: „როგორ ავციხილა თვალეები?“

11 მიუგო მან: „კაცმა, იესო რომ ჰქვია, მოზილა ტალახი, წამისვა თვალებზე და მოიბანე. წავიდა, მოვიბანე და ამეხილა თვალეები.“

12 და უთხრეს მას: „სადაა იგი?“ ამბობს: „არ ვიცი.“

13 მიიყვანეს ფარისევლებ-

თან ის კაცი, წინათ რომ ბრმა იყო.

14 შაბათი იყო ის დღე, იესომ რომ ტალახი მოზოლია და თვალეები აუხილა.

15 კვლავ ჰკითხეს მას ფარისევლებმაც, თუ როგორ აეხილა თვალეები. უთხრა მათ: „ტალახი დამადო თვალეებზე, მოვიბანე და ვხედავ.“

16 თქვეს ზოგიერთებმა ფარისევლებმა: „ეს კაცი არ არის ღვთისაგან, რაკი შაბათს არ ინახავს.“ სხვებმა კი თქვეს: „როგორ შეძლებს ცოდვილი კაცი ასეთი სასწაულების მოხდენას?“ და იყო მათ შორის განხეთქილება.

17 კვლავ ეუბნებიან ბრმას: „შენ რას იტყვი მასზე, თვალეები რომ ავციხილა?“ მან თქვა, რომ წინასწარმეტყველიაო იგი.

18 არ დაუჭერეს იუდეველებმა, რომ ბრმა იყო და თვალეები აეხილა, სანამ თვალახელილის მშობლებს არ დაუძახეს.

19 და ჰკითხეს მათ: „ესაა თქვენი ვაჟი, ვისზეც ამბობთ,

რომ ბრმა დაიბადო? ახლა როგორღა ხედავს?“

20 მიუგეს მისმა მშობლებმა და თქვეს: „ვიცი, რომ ეს ჩვენი შვილია და ბრმა დაიბადა,

21 მაგრამ ახლა როგორ ხედავს, არ ვიცი, ან ვინ აუხილა თვალეები, არც ეგ ვიცი. ხომ სრულწლოვანია, მას ჰკითხეთ და თვითონ იტყვის თავის თავზე.“

22 ასე უთხრეს მისმა მშობლებმა, რადგან ეშინოდათ იუდეველებსა. ვინაიდან უკვე შეთქმულიყვნენ იუდეველები, რომ სინაგოგიდან მოეკვეთათ ყველა, ვინც მას ქრისტედ აღიარებდა.

23 ამიტომ უთხრეს მშობლებმა: სრულწლოვანია, მას ჰკითხეთო.

24 მეორედ დაუძახეს იმ კაცს, ბრმა რომ იყო, და უთხრეს: „მოიკედი და დედა ღმერთს. ჩვენ ვიცი, რომ ცოდვილია ის კაცი.“

25 მიუგო მან: „არ ვიცი, ის კაცი ცოდვილია თუ არა. ერთი რამ ვიცი: ბრმა ვიყავი და ახლა ვხედავ.“

26 კვლავ უთხრეს მას: „რა გაგიკეთა, როგორ ავციხილა თვალეები?“

27 მიუგო მათ: „მე უკვე ვითხარით და არ მისმინეთ, რად გინდათ კვლავ მოსმენა? ან ექნებ მის მოწაფეებად გახდომა ეს ურთ?“

28 მათ გალანძღეს იგი და თქვეს: „შენა ხარ მისი მოწაფე, ჩვენ კი მოსეს მოწაფეები ვართ.“

29 ჩვენ ვიცი, რომ მოსეს ელაპარაკებოდა ღმერთი. ამაზე კი არაფერი ვიცი, საიდანაა იგი.“

30 მიუგო კაცმა და უთხრა მათ: „საკვირველი სწორედ ისაა, რომ თქვენ არ იცით, საიდანაა იგი, მან კი თვალეები ამიხილა.“

31 ჩვენ კი ვიცი, რომ ცოდვილებს არ უსმენს ღმერთი, არამედ, ვინც ღვთის მოშივია და მის ნებას ასრულებს, იმას უსმენს.

32 საუკუნითვან არ გაგონილა, რომ ვინმეს ბრმად დაბადებულისთვის თვალეები აეხილოს.

33 ეს რომ ღვთისაგან არ

ყოფილიყო, ვერაფერს გახედებოდა.“

34 მიუგეს და უთხრეს მას: „შენ მთლიანად ცოდვებში დაიბადე და ჩვენ გვასწავლი?“ და გარეთ გააგდეს იგი.

ბხმამ იხნუნა

35 გაიგო იესომ, რომ გარეთ გააგდეს იგი, მონახა და უთხრა მას: „შენ გწამს ძე კაცისა?“

36 მიუგო მან და თქვა: „ვიხივარ, უფალო, რომ ვიწამო?“

37 უთხრა იესომ: „შენ ვინ ხარ და ვინც შენ გელოვები, ისაა.“

38 მან თქვა: „მწამს, უფალო.“ და თავიანთი სცა მას.

39 და თქვა იესომ: „განსაკითხავად მოვედი ამ სოფელში, რათა ბრძანება დაინახონ, მხედველნი კი დაბრმავდნენ.“

40 გაიგონა მასთან მყოფმა ზოგიერთმა ფარისეველმა ეს და უთხრა მას: „ნუთუ ჩვენც ბრძანებ ვართ?“

41 უთხრა მათ იესომ: „ბრძანებნი რომ ყოფილიყავით, ცოცხად

არ გექნებოდით, მაგრამ რაკი ამბობთ, თვალნილო ულნი ვართო, თქვენი ცოდვა გრჩებათ.“

მე ვახ მწყემსი კეთილი

10 „ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც კარიდან არ შედის ცხვრის ფარეხში და სხვა გზით გადადის, ქურდია იგი და ავაზაკი.“

2 ვინც კარიდან შედის, ცხვრის მწყემსია იგი.

3 მეკარე უღებს მას, ცხვარს ესმის მისი ხმა, იგი სახელით მოუხმობს თავის ცხვარს და გამოჰყავს ისინი.

4 როცა თავისებს გამოუშვებ, იმათ წინ მიუძღვის და ცხვარიც მისდევს მას, რადგან სცნობს მის ხმას.

5 უცხოს არ გაჰყვება, გაექცევა, რადგან უცხოთა ხმა არ სცნობს.“

6 ეს იგავი უთხრა მათ იესომ, მათ კი ვერ გაიგეს, რას ეუბნებოდა.

7 კვლავ უთხრა იესომ: „ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: მე ვარ კარი ცხვართა.“

8 ყველა, ვინც ჩემზე წინ

მოვიდა, ქურდი და ავაზაკია, და ცხვარმა არ უსმინა მათ.

9 მე ვარ კარი: ვინც შედის ჩემით, გადაჩრება, და შევა და გამოვა და ჰპოვებს საძოვარს.

ბიხლება

10 „ქურდი მხოლოდ იმისათვის მოდის, რომ მოიპაროს, მოკლას და მოსპოს. მე იმისთვის მოვედი, რომ სიცოცხლე ჰქონდეთ მათ და უხვად ჰქონდეთ.“

11 მე ვარ მწყემსი კეთილი. მწყემსი კეთილი თავის სულს გასწირავს ცხვართათვის.

12 მოჯამაგირე კი, რომელიც არ არის მწყემსი და არც ცხვარი ეკუთვნის, მოსული მგლის დანახვაზე ტოვებს ცხვრებს და გარბის. მე ილი კი იტაკებს მათ და ფანტავს.

13 მოჯამაგირე კი გარბის, რადგან მოჯამაგირეა იგი და არ ზრუნავს ცხვრებზე.

14 მე ვარ მწყემსი კეთილი. მე ვიცნობ ჩემსას და ჩემი მიცნობს მე,

15 როგორც მამა მიცნობს

მე და მე ვიცნობ მამას. ჩემს სულს ვდებ ცხვართათვის.

16 მე სხვა ცხვრებიცა მყავს, არა ამ ფარეხისა. მე ისინიც უნდა მოვიყვანო და მოისმენენ ჩემს ხმას და იქნება ერთი ფარა და ერთი მწყემსი.

17 იმიტომ ვუყვარავარ მამას, რომ მე ჩემს სიცოცხლეს ვდებ, რათა კვლავ მივიღო იგი.

18 ვერავინ წამართმევს მას, მაგრამ მე თვითონ ვდებ მას. მე მაქვს ხელმწიფება მის დასაღებად და მაქვს ხელმწიფება კვლავაც მის მიხედვით. ეს მცნება ჩემი მამისაგან მაქვს მიღებული.“

19 ამ სიტყვების გამო კვლავ ჩამოვარდა განხეთქილება იუდეველთა შორის. 20 თქვა ბევრმა მათგანმა: „ეშმაკეულია იგი და შეშლილი. რისთვის უსმენთ მას?“

21 სხვებმა თქვეს: „ეს სიტყვები ეშმაკეულისა არ არის. განა შეძლებს ეშმაკი, ბრძანა თვალი აუხილოს?“

22 მაშინ სატფურების დღესასწაული იყო იერუსა-

ლიში. ზამთარი იდგა.

23 და მიმოდოდა იესო ტაძარში, სოლომონის სტოაში.

24 შემოეზვივნენ მას იუდეველნი და უთხრეს: „როდემდე უნდა გვაეჭვებდე? თუ ქრისტე ხარ, გვითხარი ცხადალ.“

25 მიუგო მათ იესომ: „გითხარით და არ ირწმუნეთ! ჩემი საქმეები, ჩემი მამის სახელით რომ ვაკეთებ, მოწმობენ ჩემზე!“

26 მაგრამ თქვენ არ გგერათ, რადგან ჩემი ცხვრისანი არა ხართ, როგორც ვითხარით.

27 ჩემი ცხვრები ჩემს ხმას ისმენენ, და მე ვიცნობ მათ, და ისინი მე მომყვებიან.

28 მე მათ საუკუნო სიცოცხლეს ვაძლევ და არ დაიღუპებიან საუკუნოდ და ხელიდან ვერავინ გამოშტაცებს.

29 ჩემი მამა, რომელმაც მომცა ისინი, ყველაზე დიდია, და ვერავინ გაიტაცებს მათ ჩემი მამის ხელიდან.

30 მე და მამა ერთი ვართ.“

31 კვლავ აკრიფეს იუდეველებმა ქვები მის ჩასაქოლად.

32 მიუგო მათ იესომ: „ბევრი კარგი საქმე გარჩენეთ მამისგან, რომელი მათგანისთვის მქოლავთ?“

33 მიუგეს მას იუდეველებმა: „ეკეთილი საქმისთვის კი არ გქოლავთ, არამედ ღვთისგმობისათვის და იმისთვის, რომ კაცი ხარ და ღმერთად ხდი შენ თავს.“

34 მიუგო მათ იესომ: „განათქვენს რჯულში არ სწერია, რომ 'მე ვთქვი: თქვენ ღმერთები ხართ?'"

35 თუ ღმერთები უწოდა მათ, ვის მიმართაც ღვთის სიტყვა იყო და ვის მიმართაც წერილი არ ირღვევა,

36 მას, რომელიც მამამ განწმიდა და მოავლინა სოფელში, ეუბნებით: ღმერთს გამო, რაკი ვთქვი: ღვთის ძე ვარ-მეთქი?

37 თუ ჩემი მამის საქმეებს არ ვაკეთებ, ნუ მერწმუნებით.

38 და თუ ვაკეთებ და არ მერწმუნებით, საქმეებს ერწმუნეთ, რათა გაიგოთ და იცოდეთ, რომ ჩემშია მამა და მე მამაში ვარ.“

39 კვლავ შეეცადნენ მის შეპყრობას, მაგრამ დაუსხლტა მათ ხელიდან.

იოხანეს გალმა ნასვლა

40 წავიდა კვლავ იორდანეს გალმა, იმ ადგილას, სადაც წინათ ნათლავდა იოანე, და იქ დარჩა.

41 ბევრნი მიდიოდნენ მასთან და ამბობდნენ, რომ იოანეს არ მოუხდენია არც ერთი სასწაული, მაგრამ ყველაფერი, რაც იოანემ თქვა მასზე, ჭეშმარიტი იყო.

42 და იქ ბევრი ერწმუნა მას.

ლახახის აჯანყებობა და სიკვდილი

11 იყო ვინმე ავადმყოფი, ლაზარე ბეთანიელი, მარიამისა და მისი დის მართას სოფლიდან.

2 ეს ის მარიამი იყო, უფალს რომ ნელსაცხებელი სცხო და ფეხები თავისი თმებით შეუმშალა. მისი ძმა ლაზარე იყო ავად.

3 გაუგზავნეს მისმა დებმა კაცი და შეუთვალეს: „უფა-

ლო, აჰა, ვინც შენ გიყვარს, ავდაა.“

4 მოისმინა იესომ და უთხრა: „ეს სნეულება სასიკვდილო არ არის, არამედ ღვთის სადიდებლადაა, რათა მისით განდიდდეს ძე ღვთისა.“

5 იესოს უყვარდა მართა, მისი და, და ლაზარე.

6 როცა გაიგო, რომ ავად იყო, ორი დღე დარჩა იმ ადგილზე, სადაც იმყოფებოდა.

7 ამის შემდეგ ეუბნება მოწაფეებს: „ისევ იუდეაში წავიდეთ.“

8 უთხრეს მას მოწაფეებმა: „რაბი, იუდეველები ახლახან შენს ჩაქოლვას ცდილობდნენ და კიდევ იქ მიდიხარ?“

9 მიუგო იესომ: „თორმეტი საათი არ არის დღეში? ვინც დღისით დადის, არ წაიბოძოცებს, რადგან ამ სოფლის ნათელს ხედავს.“

10 ღამით მოარული კი წაიბოძოცებს, რადგან ნათელი არ არის მასში.“

11 ეს თქვა და მერე ეუბნება მათ: „ლაზარემ, ჩვენმა მე-

გობარმა, დაიძინა, მაგრამ მე მის გასაღვიძებლად მივდივარ.“

12 უთხრეს მოწაფეებმა მას: „უფალო, თუ დაიძინა, გამოკეთდება.“

13 ესომ მის სიკვილზე თქვა, მათ კი ეგონათ, რომ ბუნებრივ ძილზე ამბობდა.

14 მაშინ უთხრა მათ ესომ გაცხადებით: „ლაზარე მოკვდა.“

15 მიხარია თქვენს გამო, იქ რომ არ ვიყავი, რათა ირწმუნოთ. მაგრამ მოდით, წავიდეთ მასთან.“

16 მაშინ თომამ, ტყუბის ცალად წოდებულმა, უთხრა თანამოწაფეებს: „ჩვენც წავყვეთ, რათა მასთან ერთად დავიხსოვოთ.“

ლაზარეს აღდგენა

17 ესომ მივიდა და ნახა, რომ ის უკვე ოთხი დღის დამარხული იყო.

18 ბეთანია ახლოს იყო იერუსალიმიდან, ასე თხუთმეტ სტადიონის მანძილზე.

19 ბევრი მივიდა იუდეველთაგან მართასთან და მა-

რიამთან, რათა ენუგეშებინათ ისინი ძმის გამო.

20 რომ გაიგო მართამ, იესო მოდისო, შეეგება მას. მარიამი კი შინ იჯდა.

21 მართამ უთხრა იესოს: „უფალო, აქ რომ ყოფილიყავი, ჩემი ძმა არ მოკვდებოდა.“

22 მაგრამ ახლაც ვიცი: რასაც სთხოვ ღმერთს, მოგცემს ღმერთი.“

23 ეუბნება მას იესო: „აღდგება შენი ძმა.“

24 ეუბნება მას მართა: „ვიცი რომ აღდგება აღდგომისას, უკანასკნელ დღეს.“

25 უთხრა მას იესომ: „მე ვარ აღდგომა და სიცოცხლე, ვინც მე მიწამებს, კიდევ რომ მოკვდეს, იცოცხლებს.“

26 ყველა, ვინც ცოცხალია და ჩემი მორწმუნეა, არ მოკვდება უკუნისამდე. გწამს ეს?“

27 ეუბნება მას: „შო, უფალო, მე მწამს, რომ შენ ქრისტე ხარ, ძე ღვთისა, ამ სოფელად მომავალი.“

28 ეს რომ თქვა, წავიდა და თავის დას, მარიამს, მოუხმო და ჩუმად უთხრა: „მომღვარი აქ არის და შენ გიხმობს.“

29 როგორც კი გაიგონა, სასწრაფოდ წამოდგა და მივიდა მასთან.

30 იესო ჯერ დაბაში არ იყო შესული, იმავე ადგილზე იდგა, სადაც მართა შეეგება.

31 იუდეველებმა, რომლებიც მასთან იყვნენ სახლში და ენუგეშებდნენ, როცა დაინახეს, რომ მარიამი სასწრაფოდ წამოდგა და გავიდა, გაჰყვნენ უკან, ეგონათ, სამარხისკენ მიდიოდა სატიროლად.

32 მარიამი მივიდა იმ ადგილას, სადაც იესო იყო და, რომ იხილა იგი, დაემხო მის ფერხთით და უთხრა: „უფალო, აქ რომ ყოფილიყავი, ჩემი ძმა არ მოკვდებოდა.“

33 როცა იესომ დაინახა, რომ ტიროდა იგი და მასთან ერთად მოსული იუდეველებიც ტიროდნენ, შეიძრა სულით და აღელდა.

34 უთხრა: „სად დაასვენეთ იგი?“ ეუბნებიან: „უფალო, მონი და ნახე.“

35 და აცრემლდა იესო.

36 თქვეს იუდეველებმა: „ნახე, როგორ ჰყვარებია!“

37 ზოგიერთმა მათგანმა კი თქვა: „ნუთუ ბრმის თვალის ამხელს არ შეეძლო ისე გაეკეთებინა, რომ ეს არ მომკვდარიყო?“

38 იესო კი, კვლავ შეძრული, მივიდა სამარხთან. ეს იყო გამოქვაბული, რომელსაც ლოდი ჰქონდა აფარებული.

39 ამბობს იესო: „აიღეთ ლოდი.“ ეუბნება მას მიცვალებულის და, მართა: „უფალო, უკვე ყარს, რადგან მე ოთხე დღეა, რაც დავმარხეთ.“

40 ეუბნება მას იესო: „განა არ გითხარი, თუ ირწმუნებ, ღვთის დიდებას იხილავ მეთქი?“

41 აიღეს ლოდი. იესომ თვალები მალა აღაპყრო და თქვა: „ამაო, გმადლობ, რომ მისმინე.“

42 მე ვიცოდი, რომ ყოველთვის მისმენ. მე მხოლოდ გარემოკრებილი ხალხის გასაგონად ვთქვი, რათა ირწმუნონ, რომ შენ მომავლინი.“

43 ეს თქვა და დიდი ხმით შესძახა: „ლაზარე, გამოდი!“

44 და გამოვიდა მიცვალებული, ხელ-ფეხი სახვევებით ჰქონდა შეკრული და სახეც სუღარით ჰქონდა შეხვეული. ეუბნება მათ იესო: „გახსენით და გაუშვით, იაროს.“

45 მაშინ ბევრმა იუდეველთაგან, რომლებიც მოვიდნენ მარიამთან და იხილეს, რაც მან მოახდინა, ირწმუნა იგი.

მღვდელმთავრებმა და ფარისეულებმა პიჩი შეჩიხეს იესოს მოსაყდრად

46 ზოგიერთი მათგანი კი წავიდა ფარისეულებთან და უთხრა, რაც მოახდინა იესომ.

47 შეკრიბეს მღვდელმთავრებმა და ფარისეულებმა სინედრიონი და თქვეს: „რა გქნათ, რადგან ეს კაცი ბევრს სასწაულს ახდენს?“

48 თუ მივუშვებთ თავის ნებაზე, ყველა ირწმუნებს მას. მოვლენ რომაელები და დაიპყრობენ ჩვენს ადგილსაც და ერსაც.“

49 ერთმა მათგანმა, კაიაფამ, რომელიც მღვდელმთავრობდა იმ წელიწადს, უთხრა მათ: „თქვენ არაფერი გაგებებთ,

50 ვერ მოგიფიქრებიათ, რომ გვიჯობს ერთი ადამიანი მოკვდეს ხალხისთვის, ვიდრე მთელი ერთი დაიღუბოს.“

51 ეს თავისით არ უთქვამს, არამედ მღვდელმთავარი იყო იმ წელიწადს და იწინასწარმეტყველა, რომ იესო ერისთვის მოკვდებოდა.

52 და არა მარტო ერისთვის, არამედ იმისთვისაც, რომ ღვთის გაფანტული შვილები შეეკრიბა ერთად.

53 იმ დღიდან გადაწყვიტეს, მოეკლათ იგი.

54 აღარ უვლია იესოს იუდეველთა შორის გაცხადებულად, არამედ გაეცალა იქაურობას უდაბნოს მახლობელ მხარეში, ქალაქში, ფერემი რომ ეწოდება, და იქ დარჩა მოწყვებთან ერთად.

55 ახლოვდებოდა იუდეველთა პასეჟი და ამ მხარიდან მრავალი ავიდა პასეჟამდე იერუსალიმში განსაწმენდად.

56 ეძებდნენ იესოს და ტაძარში მდგომნი ერთმანეთს ეუბნებოდნენ: ‘როგორ ფიქრობთ, არ მოვა დღესასწაულზე?’

57 მღვდელმთავრებმა და ფარისეულებმა განკარგულელები გასცეს, რომ ვინც შეიტყობდა, სად იყო იგი, ეცნობებინა, რათა შეეპყრო.

ბეთანიელი მახიამი ნელსაცხებელს სცხებს იესოს

12 პასეჟამდე ექვსი დღით ადრე მივიდა იესო ბეთანიამში, სადაც იყო ლაზარე, რომელიც იესომ აღადგინა მკვდრეთით.

2 გაუმართეს მას პურობა იქ და მართა ემსახურებოდა, ლაზარე კი მისი ერთ-ერთი თანამეინახე იყო.

3 მარიამმა აიღო ერთი ლიტრა სუფთა, ძვირფასი ნარდის ნელსაცხებელი, ფეხებზე სცხო იესოს და თავისი თმებით შეუმშრალა ფეხები. სახლი ნელსაცხებლის სურნელებით აივსა.

4 ამბობს იუდა ისკარიოტელი, ერთი მისი მოწაფეთაგანი, რომელსაც უნდოდა გაცეცხადებოდა იგი:

5 „რატომ არ გაიყიდა ეს ნელსაცხებელი სამას დინარად

და ღარიბებს არ დაურიცხა?“

6 ეს იმიტომ კი არ თქვა, რომ ღარიბებზე ზრუნავდა, არამედ იმიტომ, რომ ქურდი იყო. ყულაბა მას ჰქონდა და, რასაც ჩაყრიდნენ, იღებდა.

7 უთხრა იესომ: „ღაანებე თავი, მან ჩემი დამარხვის დღისთვის გადაინახა იგი.“

8 რადგან ღარიბები ყოველთვის თქვენთანა გყავთ, მე კი ყოველთვის არ გეყოლებით.“

9 გაიგო დიდძალმა ხალხმა იუდეველთაგან, რომ ის იქ იყო, და მივიდნენ არა მარტო იესოს გულისთვის, არამედ ლაზარეს სანახავდაც, რომელიც მან მკვდრეთით აღადგინა.

10 გადაწყვიტეს მღვდელმთავრებმა ლაზარეც მოეკლათ,

11 რადგან მის გამო ბევრი იუდეველი მოდიოდა და ერწმუნებოდა იესოს.

იესოს ზეიმით შესვლა იერუსალიმში

12 მეორე დღეს სადღესასწაულოდ მოსულმა დიდძალ-

მა ხალხმა გაიგო, რომ იესო იერუსალიმში მიდიოდა.

13 აიღეს პალმის რტოები, მის შესაგებებლად გავიდნენ და იძახდნენ: „ოსანა! კურთხეულ არს უფლის სახელით მომავალი, და მეფე ისრაელისა!“

14 იპოვა იესომ ერთი ჩოჩორი და ზედ შეჭდა, როგორც დაწერილია:

15 „ნუ გეშინია, სიონის ასულო; ამა, შენი მეფე მოლის ჩოჩორზე მჯდომი.“

16 ეს ვერ გაიგეს მოწაფეებმა პირველად, მაგრამ, როცა იესო განდიდა, მაშინ გაიხსენეს, რომ ეს მასზე იყო დაწერილი და ასე მოექცნენ მას.

17 ემოწმებოდა ხალხი, რომელიც მასთან იყო, როცა აღმარე საფლავიდან გამოიხმო და მკვდრეთით აღადგინა.

18 ამიტომ შეეგება მას ხალხი, რაკი გაგონილი ჰქონდა, რომ ეს სასწაული მოახდინა.

19 ფარისეველებმა კი ერთმანეთს უთხრეს: „ხედავთ,

რომ ველარაფერს ხდებით? მთელი ქვეყანა მას მიჰყვება.“

ბეჩძნებს უნდათ იესოს ნახვა

20 იყვნენ იქ ბერძნებიც ამოსულთაგან, რომ თავყვანი ეცათ დღესასწაულზე.

21 მივიდნენ ისინი ფილიპესთან, რომელიც გალილეის ბეთსაიდიდან იყო, სთხოვეს და უთხრეს: „ბატონო, იესოს ნახვა გვსურს.“

22 ფილიპე მივიდა ანდრიასთან და უთხრა. შემდეგ ანდრიამ და ფილიპემ უთხრეს იესოს.

ჯაცის ძის განდიება

23 იესომ მიუგო მათ და უთხრა: „მოვიდა ჟამი, რომ განდიდდეს ძე კაცისა.

24 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: თუ მიწაში ჩავარდნილი ხორბლის მარცვალი არ მოკვდა, მარტო დარჩება. და თუ მოკვდა, ბევრ ნაყოფს გამოიღებს.

25 ვისაც თავისი სული უყვარს, კარგავს მას. ხოლო ვი-

საც თავისი სული სძულს ამ სოფელში, საუკუნო სიცოცხლისათვის შეინახავს მას.

26 ვინც მე მემსახურება, მე მომყვებს და, სადაც მე ვარ, ჩემი მსახურიც იქ იქნება. ვინც მე მემსახურება, მას ბატონს მიაგებს მამა.

27 ახლა შფოთავს ჩემი სული და რა ვთქვა? მამაო, მიხსენი ამ ჟამისაგან! თუმცა ამისთვის მოვედი ამ ჟამს.

28 მამაო, განადიდე სახელი შენი!“ მოვიდა ზეციდან ხმა: „განვადიდე და კვლავაც განვადიდე.“

29 იქ მდგომმა ხალხმა ამის გაგონებაზე თქვა, ქუხილიაო. სხვებმა კი თქვეს, ანგელოზი ელაპარაკებოდაო.

30 მიუგო იესომ და თქვა: „ჩემთვის კი არ იყო ეს ხმა, არამედ თქვენთვის.

31 ახლა ამ სოფლის სამსჯავრო. ამ სოფლის მთავარი ახლა გარეთ გაიდევნება.

32 და როცა ავმალდები მიწიდან, ყველას ჩემთან მივიზიდავ.“

33 ამას იმის მისანიშნებლად ლაპარაკობდა, თუ რო-

გორი სიკვდილით აპირებდა სიკვდილს.

34 მიუგო მას ხალხმა: „რჯულიდან გავგივონია, რომ ქრისტე სამუდამოდ რჩება. როგორღა ამბობ, ძე კაცისა უნდა ავმალდესო. ვინაა ეს ძე კაცისა?“

35 უთხრა მათ იესომ: „კიდევ მცირე ხანს არის თქვენს შორის ნათელი. იარეთ, სანამ ნათელი გაქვთ, რათა ბნელმა არ მოგიცვათ. ბნელში მოარულმა არ იცის, საით მიდის.

36 სანამ ნათელი გაქვთ, იწამეთ ნათელი, რათა იყოთ ძენი ნათლისა.“ ეს ილაპარაკა იესომ და წავიდა, და მათ თვალს მიეფარა.

ესიას წინასწარმეტყველება თვლების სიბრძნეზე

37 ამდენი სასწაული მოახდინა მათ წინაშე და მინც არ ერწმუნენ მას,

38 რათა აღსრულებულიყო ესაია წინასწარმეტყველის სიტყვა, რომელმაც თქვა: „უფალო, ვინ ირწმუნება ჩვენგან სმენილი და უფ-

ლის მკლავი ვის გამოეცხადა?”

39 იმიტომაც ვერ ირწმუნეს, რომ, როგორც კი დევ თქვა ესაიამ:

40 „მან თვალები დაუბრძავა მათ და გული დაუხშო, რათა თვალებით ვერ ეხილათ და გულით ვერ მიმხვდარიყვნენ და არ მოქცეულიყვნენ, რომ განმეკურნა ისინი.“

41 ეს თქვა ესაიამ, რაკი იხილა მისი დიდება, და ლაპარაკობდა მასზე.

მთაჯიხება იხმუნეს, მაგჩამ ახ აღიახებენ

42 თუმცა ბევრი მთავარიც ერწმუნა მას, მაგრამ ფარისეველთა გამო ვერ აღიარებდნენ, რათა სინაგოგიდან არ მოეკვეთათ.

43 რადგან აღამიანთა დიდება უფრო უყვარდათ, ვიდრე ღვთის დიდება.

44 იესომ შესძახა და თქვა: „ვისაც ჩემი სწამს, ჩემი კი არ სწამს, არამედ იმისი, ვინც მე მომავლინა,

45 და ჩემი მხილველი ხედავს მას, ვინც მე მომავლინა.

46 მე ნათელი მოვედი სოფელში, რომ არცერთი ჩემი მორწმუნე ბნელში არ დარჩეს.

47 თუ ვინმე მოისმენს ჩემს სიტყვებს და არ დაიცავს, მე არ ვანიცხებ მას, რადგან სოფლის განსაკითხად კი არ მოვედი, არამედ სოფლის სახსენლად.

48 ვინც მე უარმყოფს და არ იწყნარებს ჩემს სიტყვებს, ჰყავს განმკითხველი. სიტყვა, რომელიც წარმოვთქვი, განიკითხავს მას უკანასკნელ დღეს.

49 რადგან მე ჩემით კი არ მილაპარაკია, არამედ მამამ, ჩემმა მომავლინებელმა, მომცა მცნება, რა ვთქვა და რა ვილაპარაკო.

50 და მე ვიცი, რომ მისი მცნება საუკუნო სიცოცხელია. ამიტომ, რასაც ვლაპარაკობ, როგორც მამამ მიიბრა, ისე ვლაპარაკობ.“

უყიხობანა

13 პასექის დღესასწაულის წინ იცოდა იესომ, რომ დადგა ამ სოფლიდან მასთან მისი გადასვლის უამბ.

როგორც შეიყვარა თავისი ანები, რომლებიც ამ სოფელში იყვნენ, ისევე ბოლომდე უყვარდა ისინი.

2 სერობის დროს, როცა ეშპაკმა უკვე ჩაუდო გულში იუდასს, სიმონ ისკარიოტელის ძეს, რომ გეცა იგი,

3 იესომ, იცოდა რა, რომ მამამ ყველაფერი მისცა მას ხელთ, რომ ღვთიდან გამოვიდა და ღმერთთან მიდის,

4 წამოდგა სერობიდან, გადაიძრო ზედა სამოსელი, აიღო ტილო და წელზე შემოირტყა.

5 მერე ჩაასხა წყალი საბანელში და დაიწყო მოწაფეების ფერხობანა და იმ ტილოთი შემშრალეობა, წელზე რომ ერტყა.

6 მივიდა სიმონ-პეტრესთან. ის კი ეუბნება: „უფალო, შენ უნდა დამბანო ფეხი?“

7 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „რასაც ვაკეთებ, ახლა ვერ ხვდები, მერე კი გაიგებ.“

8 ეუბნება მას პეტრე: „უკუნისამდე არ დამბან ფეხს.“ მიუგო იესომ: „თუ არ

დავბან, ჩემთან არ გექნება წილი.“

9 ეუბნება მას სიმონ-პეტრე: „უფალო, მარტო ფეხი კი არა, არამედ ხელიც და თავიც.“

10 ეუბნება მას იესო: „განბანილს აღარ სჭირდება დაბანა, გარდა ფეხისა, რადგან ის მთლიანად სუფთაა და თქვენც სუფთანი ხართ, ოღონდ ყველა არა.“

11 რადგან იცოდა, ვინც გასცემდა. ამიტომ თქვა: ყველანი არ ხართო სუფთა.

12 ფერხნი რომ დაბანა მათ და თავისი სამოსელი აიღო და კვლავ დაქდა, უთხრა მათ: „იცით რა გიყავთ?

13 თქვენ მე მიწოდებთ მოძღვარს და უფალს, და სწორად ამბობთ, რადგან ვარ.

14 ამიტომ, თუკი მე, უფალომა და მოძღვარმა, დაგბანეთ ფერხნი, თქვენც ერთმანეთს უნდა დაბანოთ ფერხნი.

15 რადგან მაგალითი მოგეცით, რათა, როგორც მე მოგექცით, თქვენც ისე მოიქცეთ.

16 ჰქმარბიტად, ჰქმარბიტად გეუბნებით თქვენ: მო-

ნა არაა თავის ბატონზე დიდი და მოვლინებული არ არის მომავლინებელზე დიდი.

17 რაკი ეს იცით, ნეტარნი ხართ, თუ ამას აღასრულებთ. 18 ყველა თქვენგანზე არ ვლაპარაკობ. მე ვიცი, ვინც ამოვარჩიე: მაგრამ უნდა აღსრულდეს წერილი: 'ჩემი ბუურის მჭამელმა ჩემზე აღმართა ქუსლი.'

19 ახლა გეუბნებით, სანამ ეს ახდებოდეს, რათა, როცა ახდება, ირწმუნოთ, რომ მე ვარ.

20 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვინც მიიღებს იმას, ვისაც მე მივაგულენ, მე მიმიღებს, ხოლო ვინც მე მიმიღებს, ჩემს მომავლინებელსაც მიიღებს."

**იესოს წინასწახუცება
გაცემავზე**

21 ამის თქმის შემდეგ იესო სულით აღელდა, დაამოწმა და თქვა: "ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ერთი თქვენგანი გამცემს მე."

22 გადახედეს მოწაფეებმა

ერთმანეთს გაოგნებულებმა, ვისზე თქვაო.

23 იესოს უბეს მიყრდნობოდა ერთი მოწაფეთაგანი, რომელიც უყვარდა იესოს.

24 სიმონ-პეტრემ ანიშნა მას და უთხრა: ჰქიოხე, ვინ არის, ვისზეც თქვაო.

25 გადაიხარა იგი იესოს მკერდისკენ და ეუბნება: "უფალო, ვინაა იგი?"

26 მიუგებს იესო: "ეს ისაა, ვისაც ამოგუწეებ ლუკმას და მივცემ." ამოაწო ლუკმა, აიღო და მისცა იუდას, სიმონ ისკარიოტელის ძეს.

27 ამ ლუკმის შემდეგ სატანა შევიდა მასში. ეუბნება მას იესო: "რაც გასაკეთებელი გაქვს, მალე გააკეთე."

28 მაგრამ მენახეთაგან ვერაჟინ მიხვდა, რად უთხრა ეს.

29 ზოგიერთმა იფიქრა, რაკი ყულაბა იუდას ჰქონდა, იესო ეუბნება, სადღესასწაულოდ გვიყიდე, რაც გვჭირდებაო, ან კიდევ, რომ რაიმე მიეცა ღარიბებისათვის.

30 ის კი, როგორც კი ლუკმა აიღო, დაუყოვნებლივ გავიდა. და იყო ღამე.

**ახალი მცნება: "გიყვა-
ხეი თხიშანეთი!"**

31 როცა გავიდა, ამბობს იესო: "ახლა განდიდდა ძე კაცისა და ღმერთი განდიდდა მასში.

32 რაკი ღმერთი განდიდდა მასში, ღმერთიც განდიდებს მას თავისთან და უმაღლვე განდიდებს მას.

33 შეილებო, კიდევ მცირე ხანსა ვარ თქვენთან. ძებნას დამიწყებთ, როგორც იუდეველებს ვუთხარი, სადაც მივდივარ, თქვენ ვერ შეძლებთ-მეთქი მოსვლას, თქვენც იმასვე გეუბნებით ახლა.

34 ახალ მცნებას გაძღვეთ თქვენ: გიყვარდეთ ერთმანეთი. როგორც მე შეგიყვარეთ თქვენ, თქვენც ისე გიყვარდეთ ერთმანეთი.

35 ჩემი მოწაფეები რომ ხართ, ამით გაიგებენ ყველანი, თუ ერთმანეთის სიყვარული გექნებათ."

36 ეუბნება მას სიმონ-პეტრე: "უფალო, სად მიდიხარ?" მიუგო მას იესომ: "ახლა იქ ვერ გამოძევები, სადაც მე მივდივარ, მერე კი გამოძევები."

37 ეუბნება მას პეტრე: "უფალო, ახლავე რატომ ვერ გამოძევები? სულს დავდებ შენთვის."

38 მე უფო იესომ: "სულს დავდებ ჩემთვის? ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნები შენ: მამალი არ იყივლებს, სანამ სამჯერ არ უარმყოფ."

**მე ვახ გზა და
ქეშმარიტება და სიყოფილი**

14 "ნუ შეკრთება თქვენი გული. იწამეთ ღმერთი და მიწამეთ მე.

2 ჩემი მამის სახლში ბევრი სავანეა. ასე რომ არ იყო, არ გეტყოდით. მე მივდივარ, რათა ადგილი გაგიმზადოთ.

3 როცა წავალ და ადგილს გაგიზადებთ, ისევ მოვალ და ჩემთან წაგიყვანთ, რათა, სადაც მე ვარ, თქვენც იქ იყოთ.

4 სადაც მე მივდივარ, თქვენ იცით ის გზა."

5 ეუბნება მას თომა: "უფალო, არ ვიცი, სად მიდიხარ, და გზა როგორღა გვეცოდინება?"

6 ეუბნება მას იესო: "მე ვარ გზა, ჭეშმარიტება და სი-

ცოცხლე. მამასთან ვერავინ მივა, თუ არა ჩემით.

7 მე რომ მიცნობდეთ, ჩემი მამაც გეცნობებოდათ. ამიერიდან იცნობთ მას და ნანახი გყავთ იგი.“

8 ეუბნება მას ფილიპე: „უფალო, გვაჩვენე მამა და საკმარისია ჩვენთვის.“

9 ეუბნება მას იესო: „რახანია, თქვენთან ვარ და ვერ მიცნობ, ფილიპე? ვინც მე მიხილა, მან მამაც იხილა. როგორაა ამბობ, მამა გვაჩვენო?“

10 არ გწამს, რომ მე მამაში ვარ და მამა ჩემშია? სიტყვებს, რომელთაც გეუბნებით, ჩემით არ ვამბობ. ჩემში მყოფი მამა აკეთებს საქმეებს.

11 მერწმუნეთ, რომ მე მამაში ვარ და მამა ჩემშია. თუ არა და, თვით საქმეებს მაინც ერწმუნეთ.

12 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნებით თქვენ: ვისაც ჩემი სწამს, იმ საქმეებს, რასაც მე ვაკეთებ, თავადაც გააკეთებს, და მათზე დიდსაც გააკეთებს, რადგან მე მამასთან მივდივარ.

13 რასაც ითხოვთ ჩემი სახელით, გავაკეთებ, რათა განდიდდეს მამა ძეში.

14 თუ რამეს ითხოვთ ჩემი სახელით, გავაკეთებ.

ალექსანდრიის მოციქულების

15 „თუ მე გიყვარვართ, ჩემი მცნებანი დაიცავით.

16 მე მამას შეგვედრებოდა და ის სხვა ნუგეშისმცემელს მოგივლენთ, რათა თქვენთან იყოს საუკუნოდ,

17 ჭეშმარიტების სულს, რისი მიღებაც არ შეუძლია სოფელს, რადგან ვერ ხედავს და არ იცნობს მას. თქვენ კი იცნობთ მას, რადგან თქვენთან რჩება და თქვენში იქნება.

18 ობლად არ დაგტოვებთ, მოვალ თქვენთან.

19 კიდევ ცოტაც, და სოფელი ველარ მიხილავს, თქვენ კი მიხილავთ, რადგან მე ცოცხალი ვარ და თქვენც იცოცხლებთ.

20 იმ დღეს გაივებით, რომ მე ჩემს მამაში ვარ და თქვენ ჩემში, და მე თქვენში.

21 ვისაც ჩემი მცნებები აქვს და იცავს მათ, მას ვუყვარვარ მე, ჩემს მოყვარულს კი ჩემი მამაც შეიყვარებს. მეც შევიყვარებ მას და მე თავად გამოვცხადებო.“

22 ეუბნება მას იუდა, ისკარიოტელი კი არა: „უფალო, როგორ იქნება, რომ შენ თავად გამოვცხადებო ჩვენ და არა სოფელს?“

23 მიუგო იესომ და უთხრა მას: „ვისაც ვუყვარვარ, ის ჩემს სიტყვას დაიცავს და ჩემი მამაც შეიყვარებს მას. ჩვენც მივალთ და მასთან დავივლებთ სავანეს.

24 ვისაც არ ვუყვარვარ, არ იცავს ჩემს სიტყვებს. სიტყვა, რომელსაც ისმენთ, ჩემი კი არაა, ჩემი მომავლინებული მამისაა.

25 ამას გელაპარაკებოდით თქვენთან ყოფნისას,

26 ხოლო ნუგეშისმცემელი კი, სულიწმიდა, რომელსაც ჩემი სახელით მოვალინებს მამა, ყველაფერს გასწავლით და ყველაფერს გაგახსენებთ, რაც თქვენთვის მითქვამს.

27 მშვიდობას გიტოვებთ თქვენ, ჩემს მშვიდობას გაძ-

ლევთ თქვენ. სოფელი რომ იძლევა, ისე კი არ გაძლევთ. ნუ შეკრთება თქვენი გული და ნურც შეშინდება.

28 ხომ მოისმინეთ, რომ გითხარით: მივდივარ და დავტრუნდები თქვენთან. რომ გყვარებოდით, გაგიხარებოდათ, რაკი მამასთან მივდივარ, რადგან ჩემზე დიდია მამა.

29 ახლა გითხარით ეს, სანამ ახდებოდეს, რათა ირწმუნოთ, როცა ახდება.

30 ბევრს აღარ ველაპარაკებ თქვენთან, რადგან სოფლის მთავარი მოდის და მას ჩემში არაფერი ეცუთვნის.

31 მაგრამ, რათა გაიგოს სოფელმა, რომ მამა მიყვარს და, როგორც მამამ მიბრძანა, ისე ვაკეთებ. აღეჩით, წაივადეთ აქედან.

ქეშმარიტი ვაზი და ღიხნები

15 „მე ვარ ვაზი ჭეშმარიტი, მამარჩემი კი მიწისმუშაკია.

2 ყოველ უნაყოფო ლერწმს ჩემში ის მამორებს

და ყოველ ნაყოფიერს კი განწმენდს, რათა მეტი ნაყოფი გამოიღოს.

3 თქვენ უკვე განწმენდილნი ხართ იმ სიტყვით, რომელიც ვითხზარით.

4 თქვენ ჩემში დარჩით, მე კი – თქვენში. როგორც ლერწი ვერ მოისხამს ნაყოფს თავისით, თუ ვაზზე არ დარჩება, ისევე თქვენც, თუ ჩემში არ დარჩებით.

5 მე ვაზი ვარ, თქვენ კი – ლერწები. ვინც ჩემში რჩება და მე მასში, იგი ბევრ ნაყოფს ისხამს, რადგან უჩემოდ არაფრის კეთება არ შეეძლიათ.

6 ვინც ჩემში არ დარჩება, გარეთ გადაიფეხება, როგორც ლერწი, და დაჰტენება. მოაგროვებენ მათ, ცეცხლში ჩაყრიან და დაიწვება.

7 თუ ჩემში დარჩებით და ჩემი სიტყვები თქვენში დარჩება, რასაც ისურვებთ, ითხოვთ და გექნებათ.

8 ამით განდიდდება ჩემი მამა, თუ ბევრ ნაყოფს გამოიღებთ და ჩემი მოწაფეები იქნებით.

დახიით ჩემს სიყვარულში

9 „როგორც მამამ შემიყვარა მე, მეც ასევე შეგიყვარეთ თქვენ. დარჩით ჩემს სიყვარულში.

10 თუ ჩემს მცნებებს დაცავთ, ჩემს სიყვარულში დარჩებით, როგორც მე დავიცავი ჩემი მამის მცნებები და ვრჩები მის სიყვარულში.

11 ეს ყველაფერი იმიტომ ვითხზარით, რომ ჩემი სიხარული იყოს თქვენში და თქვენი სიხარული სავეს იყოს.

12 ეს არის ჩემი მცნება: გიყვარდეთ ერთმანეთი, როგორც მე შეგიყვარეთ თქვენ.

13 იმაზე დიდი სიყვარული არავის აქვს, როცა ვინმე თავს სწირავს თავისი მეგობრებისათვის.

14 თქვენ ჩემი მეგობრები ხართ, თუ აკეთებთ იმას, რასაც მცნებად ვიღებთ.

15 მე აღარ გიწოდებთ მოცილს, ვინაიდან მონამ არ იცის, რას აკეთებს მისი ბატონი. არამედ მეგობრები გიწოდებთ, რადგან ყველაფერი, რაც ჩემი მამისგან მოვისმინე, თქვენ გამცნეთ.

16 თქვენ არ აგირჩევია ვართ, არამედ მე აგირჩიეთ თქვენ და დაგადგინეთ, რათა წახვიდეთ და ნაყოფი გამოიღოთ და თქვენი ნაყოფი დარიყეს, რათა, რასაც კი სთხოვთ მამას ჩემი სახელით, მოგცეთ თქვენ.

17 ამას ვიღებთ მცნებად, რათა გიყვარდეთ ერთმანეთი.

თქვენც დაგინებენ ევენას

18 „თუ თქვენ სოფელს სძულხართ, იცოდეთ, რომ თქვენზე უწინ მე შემიძულა.

19 თქვენ რომ სოფლისანი ყოფილიყავით, სოფელს ეყვარებოდა თავისიანები. და რაკი არ ხართ სოფლისანი, არამედ მე გამოგარჩიეთ სოფლიდან, ამიტომ სძულხართ სოფელს.

20 გაისენეთ სიტყვა, რომელიც ვითხზარით: მონა არ არის-მეთქი თავის ბატონზე დიდი. მე თუ მდევნიდნენ, თქვენც დაგიწებენ დევნას. თუ ჩემი სიტყვა დაიცვეს, თქვენსასაც დაიცავენ.

21 მაგრამ ყოველივე ამას ჩემი სახელის გამო ვაგიკე-

თებენ, რადგან არ იცნობენ ჩემს მომავლინებელს.

22 მე რომ არ მოვსულიყავი და არ მეთქვა მათთვის, არ ექნებოდათ ცოდვა. ახლა კი არა აქვთ პატიება თავიანთი ცოდვებისათვის.

23 ჩემს მოძულეს ჩემი მამაც სძულს.

24 მე რომ არ გამეკეთებინა მათ შორის საქმეები, რაომელიც სხვას არავის გაუყვებოდა, ცოდვაც აღარ ექნებოდათ. ახლა კი იხილეს და შევიძულეს მეც და ჩემი მამაც.

25 მაგრამ აღსრულდეს მათ რჯულში დაწერილი სიტყვა: ‘უმიზეზოდ შემიძულეს.’

26 როცა მოვა ნუგეშისცემელი, რომელსაც მე მოგივლინებთ, რომელსაც მამისგან გამოიღოს, ის დაამოწმებს ჩემზე.

27 თქვენც დაამოწმებთ, ვინაიდან თავიდანვე ჩემთან ხართ.

ნუგეშისცემლის მოვიცნების დაძიება

16 „ეს ყველაფერი გელოპარაკეთ, რათა არ დაბრკოლდეთ.

2 სინაგოგიდან მოგკე-
თენ, მაგრამ მოდის უამიც,
როცა ყველა თქვენს
მკვლელს ეგონება, რომ ამით
ღმერთს ემსახურება.

3 ასე მოგექცევინა, რად-
გან არ იცნეს არც მამა, არც
მე.

4 მაგრამ ეს გელაპარაკეთ,
რათა, როცა მოვა უამი, გაიხ-
სენოთ, რომ მე გითხარით. ეს
არ მითქვამს თავიდანვე, რად-
გან თქვენთან ვიყავი.

5 ახლა მივდივარ მასთან,
ვინც მე მომავლინა, და არცერ-
თი თქვენგანი არ მეკითხება: 'სა-
ით მიდიხარ შენ?'

6 მაგრამ მწუხარებით აღი-
სო თქვენი გული, ეს რომ გით-
ხარით.

7 მაგრამ ჭეშმარიტებას
გეუბნებით თქვენ: თქვენ-
თვის უკეთესია, რომ წავიდე,
რადგან თუ არ წავედი, ნუ-
გეშისმცემელი ვერ მოვა
თქვენთან. თუ წავალ, მე მო-
გივლინებ.

8 და როცა ის მოვა, ამხი-
ლებს სოფელს ცოდვის, სი-
მართლისა და განკითხვის გა-
მო,

9 ცოდვის გამო, რომ არ
მიწამეს,

10 სიმართლის გამო, მამას-
თან რომ მივდივარ და ვერა-
სოდეს მიხილავთ,

11 განკითხვის გამო, რომ მთა-
ვარი ამ სოფლისა განკითხუ-
ლია.

12 კიდევ ბევრი რამ მაქვს
თქვენთვის სათქმელი, მაგრამ
ველარ იტვირთავთ.

13 როცა მოვა იგი, სული
ჭეშმარიტებისა, შეგიძლევ-
ბათ სრულ ჭეშმარიტებაში.
თავისით კი არ ილაპარაკებს,
არამედ იმას ილაპარაკებს,
რასაც ისმენს, და მომავალს
გაუწყებთ თქვენ.

14 იგი განმადიდებს მე,
რადგან ჩემგან მიიღებს და
თქვენ გაუწყებთ.

15 ყველაფერი, რაც მამას
აქვს, ჩემია. ამიტომ გითხა-
რით, ჩემგან მიიღებს და
თქვენ გაუწყებთ-მეთქი.

მე მამასთან მივიძვიხ

16 «ცოტაც და, ველარ მი-
ხილავთ. კიდევ ცოტაც და,
მიხილავთ, რადგან მე მამას-
თან მივდივარ.»

17 ზოგიერთმა მისმა მოწა-
ფემ ერთმანეთს გადაულაპა-
რაკა: «ამას რას გვეუბნება:
ცოტაც და, ველარ მიხი-
ლავთო. კიდევ ცოტაც და,
მიხილავთ, რადგან მამასთან
მივდივარო?»

18 ასე ლაპარაკობდნენ:
ამას რას ამბობს: ცოტაცო?
არ ვიცით, რას ამბობსო.

19 მიხვდა იესო, რომ უნ-
დოდათ მისთვის ეკითხათ, და
უთხრა მათ: «მითომ ეკითხ-
ებით ერთმანეთს, მე რომ
ვთქვი: ცოტაც და, ველარ მი-
ხილავთ, და კიდევ ცოტაც
და, მიხილავთ-მეთქი?

20 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად
გეუბნებით თქვენ: იტირებთ და
ივალალებთ, სოფელი კი გაიხა-
რებს. თქვენ დამწუხრდებით,
მაგრამ თქვენი მწუხარება სიხა-
რულად იქცევა.

21 დედაკაცი მშობიარობი-
სას წუხს, რადგან მისი უამი
დადვა. ხოლო ბავშვს რომ გა-
აჩენს, სიხარულისგან აღარ
ახსოვს ტანჯვა, რადგან აღა-
მიანი იშვა სოფელში.

22 თქვენც დამწუხრებულნი
ხართ ახლა, მაგრამ კვლავ გი-

ხილავთ და გაიხარებს თქვენი
გული, და თქვენს სიხარულს
ველარავინ წაგართმევთ.

იოსოვეთ ჩემი სახელით

23 «იმ დღეს არაფერს შეი-
თხავთ. ჭეშმარიტად, ჭეშმა-
რიტად გეუბნებით თქვენ: რა-
საც სთხოვთ მამას, ჩემი სახე-
ლით მოგცემთ თქვენ.

24 აქამდე არაფერი გითხო-
ვიათ ჩემი სახელით. ითხო-
ვეთ და მიიღებთ, რათა თქვე-
ნი სიხარული სრულყოფილი
იყოს.

25 ამას იგავებით გელაპა-
რაკებოდით, მაგრამ მოდის
უამი, როცა აღარ დაგელაპა-
რაკებით იგავებით, არამედ
პირდაპირ გაუწყებთ მამის
შესახებ.

26 იმ დღეს შესთხოვთ ჩე-
მი სახელით, ამიტომაც არ გე-
უბნებით, რომ მამას ვთხოვ
თქვენთვის.

27 ვინაიდან თვით მამას უყ-
ვარხართ, რაკი მე შემეყვა-
რეთ და ირწმუნეთ, რომ
ღვთისგან გამოვედი.

28 მამისგან გამოვედი და
სოფელში მოვედი. კვლავ

ցտոցեք սոფելս և միջուկ-
գար մամաստան.⁴

29 Մտտիք միսմա մոխաբ-
եքմա: «ԱՅ՛, աճա ըիրճաըիր
լաճարաճոբ և արաճար
իգաց ար աճոբ.

30 աճա ճիճիտ, ճոմ ճճ-
լաճարի ճիճիտ. ար ճճիճիճիտ,
ճոմ ճճիճիճիտ ճիճիտ. ար ճճիճիճիտ,
ճոմ ճճիճիճիտ ճիճիտ. ար ճճիճիճիտ,
ճոմ ճճիճիճիտ ճիճիտ.⁵

ԳԱՄԱԳՃԻՏ, ՄԵ ՎՃԻԿ ՏՈՒՅՆ

31 Միճոց մտ իճոմ: «Աճա
ճճիճիճիտ?

32 ԱՅ՛, մոճիս ճճիճիտ, և մո-
ճիճիտ ճճիճիտ, ճոմ ճճիճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիճիտ ճճիճիտ.⁶

33 Ես ճճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ. ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ. ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.⁷

ԸՍՏՅԱ ՄՈՆԱՄԵՏԱՏՈՅՆ

17 Ես ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ
և ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.

լեքի և տճիճի: «Մամա, և և-
ճիճիտ, ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.⁸

2 Ես ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.⁹

3 Ես ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹⁰

4 Մե ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹¹

5 Աճա ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹²

6 Մենի ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹³

7 Աճա ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹⁴

8 Ես ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹⁵

ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹⁶

9 Մտտիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ:
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹⁷

10 Ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹⁸

11 Մե ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.¹⁹

12 Ես ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²⁰

13 Աճա ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²¹

14 Մե ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²²

15 Մե ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²³

իսինի, ճճիճիտ ար արին
ճճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիտ ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ.

15 ար ճճիճիտ ճճիճիտ, ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
արին ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²⁴

16 Ոսինի ճճիճիտ ճճիճիտ ար
արին, ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ.

17 ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²⁵

18 Ես ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²⁶

19 ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²⁷

ԸՍՏՅԱ ՃճԻճԻՏՈՅՆ

20 «Մե ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ար
ճճիճիտ, արին ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²⁸

21 Ես ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.²⁹

22 Մե ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ,
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.
ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ ճճիճիտ.³⁰

22 და დიდება, რომელიც შენ მომეცი, მათ მივეცი, რათა ერთი იყვნენ, როგორც ჩვენ ვართ ერთნი.

23 მე მათში და შენ ჩემში, რათა სრულყოფილი იყვნენ ერთში და რათა იცოდეს სოფელმა, რომ შენ მომავლინი და ისე შეიყვარე ისინი, როგორც მე შემიყვარე.

24 მამაო, მსურს, რომ სადაც მე ვარ, ისინიც ჩემთან იყვნენ, რომელნიც შენ მომეცი, რათა ნახონ ჩემი დიდება, რომელიც შენ მომეცი, რადგან შემიყვარე სოფლის დაფუძნებამდე.

25 მამაო მართალო, სოფელმა არ შეგიცნო, მე კი შეგიცან და ამათაც შეიცნეს, რომ შენ მომავლინი.

26 მე ვაუწყე მათ შენი სახელი და კვლავაც ვაუწყებ, რათა სიყვარული, რომლითაც შემეყვარე, იყოს მათში და მე მათში ვიყო.“

იესო გაცემულია

18 ეს თქვა იესომ და გავიდა თავის მოწაფეებთან ერთად კედრონის ხევს

გალმა, სადაც ბაღი იყო, რომელშიც შევიდნენ თვითონ და მისი მოწაფეები.

2 იცოდა იუდამაც, მისმა გამცემმა, ეს ადგილი, რადგან იესო და მისი მოწაფეები ხშირად იკრიბებოდნენ იქ.

3 იუდამ კი წაიყვანა რაზმი და მღვდელმთავართა და ფარისევლთაგან მხლებელნი, და მივიდნენ იქ ლამპრებით, ჩირაღდნებითა და საჭურველით.

4 იესომ იცოდა ყველაფერი, რაც მოელოდა, და გამოვიდა და უთხრა მათ: „ვის ეძებთ?“

5 მიუგეს მას: „იესო ნაზარეველს.“ ეუბნება მათ: „მე ვარ.“ მისი გამცემი იუდაც მათთან იდგა.

6 როცა უთხრა, მე ვარო, დაიხიეს უკან და მიწაზე დაემხენ.

7 კვლავ ჰკითხა მათ: „ვის ეძებთ?“ მათ უთხრეს: „იესო ნაზარეველს.“

8 მიუგო იესომ: „გითხარით, მე ვარ-მეთქი. მე თუ მეძებთ, ესენი გაუშვით, წავიდნენ.“

9 რათა აღსრულებულიყო მისი ნათქვამი სიტყვა: „ვინც შენ მომეცი, მათგან არავინ დამიღუბავს.“

პეტრე მახვილი იმჩვლა

10 სიმონ-პეტრემ, რომელსაც მახვილი ჰქონდა, ამოიღო და დაჰკრა მღვდელმთავრის მონას და მარჯვენა ყური ჩამოათალა. მონას მალქობით ერქვა.

11 უთხრა იესომ პეტრეს: „ჩააგე მახვილი ქარქაშში. სასმისი, რომელიც მამამ მომცა არ შეგსვა?“

12 მაშინ რაზმმა, ათასისთავმა და იუდეველთა მხლებლებმა, შეიპყრეს იესო და შეკრეს

13 და პირველად ანასთან წაიყვანეს. ის იყო სიმამრი კაიაფასი, რომელიც მღვდელმთავარი იყო იმ წელწელს.

14 ეს ის კაიფა იყო, რომელმაც იუდეველებს ურჩია, უმჯობესია, ერთი კაცი მოკვდეს ხალხისთვისო.

15 იესოს მიჰყვებოდნენ სიმონ-პეტრე და სხვა მოწაფე. ის მოწაფე მღვდელმთავ-

რის ნაცნობი იყო და იესოსთან ერთად მღვდელმთავრის ეზოში შევიდა.

16 პეტრე კი კარს გარეთ იდგა. შემდეგ სხვა მოწაფე, მღვდელმთავრის ნაცნობი, გამოვიდა, გადაულაპარაკა მეკარე ქალს და პეტრე შეიყვანა.

17 ეუბნება პეტრეს მხვალნი მეკარე: „განა შენც იმ კაცის მოწაფეთაგანი არა ხარ?“ ეუბნება იგი: „არა ვარ.“

18 იდგნენ მონები და მახურნი და ნაკვერცხლები გაელევივნინათ, რადგან სიცივე იყო, და თბებოდნენ. პეტრეც მათთან იდგა და თბებოდა.

იესო მღვდელმთავრის წინაშე

19 მღვდელმთავარმა ჰკითხა იესოს მის მოწაფეებზე და მის მოძღვრებაზე.

20 მიუგო მას იესომ: „მე აშკარად ველაპარაკებოდი სოფელს და მუდამ ვასწავლიდი სინაგოგასა და ტაძარში, სადაც ყველა იუდეველი იც-

რიბება. ფარულად არაფერი მილაპარაკია.

21 მე რას მეკითხები, ჰკითხე მსმენელებს, რას ველაპარაკებოდი მათ. აჰა, მათ იციან, რასაც ვამბობდი.“

22 ამ სიტყვებს რომ ამბობდა, ერთმა მსახურთაგანმა, იქ მდგომმა, გაარტყა იესოს და უთხრა: „ასე პასუხობ მღვდელმთავარს?“

23 მიუგო იესომ: „თუ ცუდად ვთქვი, დაამოწმე ცუდი, და თუ კარგად – რა დამცემ?“

24 ანამ შებოჭილი გაგზავნა იგი მღვდელმთავარ კაიავასთან.

უახოფა ჰესიხსან

25 სიმონ-პეტრე კი იდგა და თებოდა. უთხრეს მას: „შენც მისი მოწაფეთაგანი არა ხარ?“ უარყო და თქვა: „არა ვარ.“

26 მღვდელმთავრის ერთ-ერთმა მონამ, პეტრემ რომ ყური ჩამოათალა, იმის ნათესავმა, უთხრა: „განა მასთან ერთად არ გნახე ბაღში?“

27 პეტრემ კვლავ უარყო და მყისვე მამალმა იყვილა.

პილატეს სამსჯავიხო

28 კაიავასგან იესო პრეტორიუმში წაიყვანეს. ადრე იყო და პრეტორიუმში არ შესულან, რათა არ გაუწმიდურებულყვნენ, რომ პასექის ჭამა შესძლებოდათ.

29 გამოვიდა პილატე მათთან გარეთ და თქვა: „რა ბრალსა სდებთ ამ კაცს?“

30 მიუგეს და უთხრეს მას: „ეს რომ ბოროტმოქმედი არ იყოს, არ გადმოგცემდით.“

31 უთხრა მათ პილატემ: „წაიყვანეთ თქვენთან და თქვენნი რჯულით განიკითხეთ.“ უთხრეს მას იუდეველებმა: „ჩვენ არავის მოკვლის უფლება არა გვაქვს.“

32 რათა აღსრულებულიყო იესოს სიტყვა, რომელიც თქვა იმის მისანიშნებლად, თუ როგორი სიკვდილით უნდა მოკვდარიყო.

33 პილატე კვლავ შევიდა პრეტორიუმში, იესოს დაუძახა და უთხრა მას: „შენა ხარ იუდეველთა მეფე?“

34 მიუგო იესომ: „შენით ამბობ ამას, თუ სხვებმა გითხრეს ჩემზე?“

35 მიუგო პილატემ: „განა მე იუდეველი ვარ? შენმა ერმა და მღვდელმთავრებმა გადმომცეს შენი თავი. რა გაქვს ჩადენილი?“

36 მიუგო იესომ: „ჩემი მეფობა არ არის ამ სოფლისა. ჩემი მეფობა რომ ამ სოფლისა ყოფილიყო, მაშინ ჩემი მხლებელნი იბრძოლებდნენ, რომ იუდეველებს ხელში არ ჩავვარდნოდი. არა, ჩემი მეფობა საქაო არ არის.“

37 უთხრა მას პილატემ: „მაშ, მეფე ხარ?“ მიუგო იესომ: „შენ თავად ამბობ, რომ მეფე ვარ. მე იმიტომ დავიბაღე და იმიტომ მოვედი სოფელში, რომ ჭეშმარიტება დავამოწმო. ყველა, ვინც ჭეშმარიტებისგანაა, ისმენს ჩემს ხმას.“

38 ეუბნება მას პილატე: „რა არის ჭეშმარიტება?“ ეს თქვა და კვლავ გამოვიდა იუდეველებთან და უთხრა მათ: „ვერავითარ ბრალს ვერ ვპოულობ მასში.“

39 ხომ გაქვთ ჩვეულება, რომ პასექზე ერთი გაკითავი სუფლით. გსურთ, რომ გაგი-

თავისუფლოთ იუდეველთა მეფე?“

40 კვლავ აყვირდნენ და თქვეს: „ეს კი არა, ბარაბა.“ ბარაბა კი ავაზაკი იყო.

ჯახიხა

19 მაშინ წაიყვანა პილატემ იესო და გააშოლტვინა.

2 ჯარისკაცებმა ეკლის გვირგვინი დაწესეს და თავზე დაადგეს, და ძოწეული მოახურეს.

3 მიდიოდნენ მასთან და ეუბნებოდნენ: „გიხაროდეს, იუდეველთა მეფევ!“ და სახეში სცემდნენ.

4 კვლავ გამოვიდა პილატე გარეთ და უთხრა მათ: „აჰა, მე გამომყავს იგი თქვენთან, რათა იცოდეთ, რომ ვერავითარ ბრალს ვერ ვპოულობ მასში.“

5 გამოვიდა იესო გარეთ, ეკლის გვირგვინით და ძოწეულით შემოსილი, და უთხრა მათ პილატემ: „აჰა, კაცი!“

6 როცა იხილეს იგი მღვდელმთავრებმა და მხლებლებმა, იყვირეს: „გვარს

აცვი! ჭვარს აცვი!“ ეუბნება მათ პილატე: „თავად წაიყვანეთ და აცვით ჭვარს, ვინაიდან მე ვერ ვბოლოვებ მასში ბრალს.“

7 მიუგეს მას იუდეველებმა: „ჩვენ გვაქვს რჯული და ჩვენი რჯულით უნდა მოკვდეს, ვინაიდან თავი ღვთის ძედი გაიხადა.“

8 როცა მოისმინა პილატემ ეს სიტყვა, უფრო შეეშინდა,

9 კვლავ შევიდა პრეტორიუმში და უთხრა იესოს: „საიდან ხარ?“ მაგრამ იესომ პასუხი არ გასცა მას.

10 ეუბნება მას პილატე: „მე არ მელაპარაკებ? განა არ იცი, რომ ხელმწიფება მაქვს შენს განტეგებაზე და შენს ჯვარცმებაზე?“

11 მიუგო იესომ: „არავითარი ხელმწიფება არ გექნება ჩემზე, მაღლიდან თუ არ მოგეცა. ამიტომ მას, ვინც ჩემი თავი გადმოგცა შენ, უფრო დიდი ცოდვა აქვს.“

12 ამის შემდეგ პილატე შეეცადა მის გათავისუფლებას, მაგრამ იუდეველები აყვირდნენ და თქვეს: „თუ ამას

გაათავისუფლებ, არა ხარ მეგობარი კეისრისა, რადგან, ვინც მეფედ ხდის თავს, კეისარს ეურჩება.“

13 პილატემ რომ ეს სიტყვები მოისმინა, იესო გარეთ გაიყვანა და დაჯდა მსაჯულის ტახტზე, ადგილზე, რომელსაც ქვაფენილი ეწოდებოდა, ებრაულად კი ვაბათა.

14 პასექის პარასკევი იყო, იქნებოდა მეექვსე საათი, და უთხრა იუდეველებს: „აჰა, თქვენი მეფე.“

15 მათ კი იყვირეს: „შორს, შორს! კვირის აცვი!“ ეუბნება მათ პილატე: „თქვენი მეფე ვაცვა ჭვარს?“ მიუგეს მღვდელმთავრებმა: „ჩვენ არ გვყავს მეფე, გარდა კეისრისა!“

16 მაშინ გადასცა მათ ჯვარზე საცმილად. და წაიყვანეს იესო.

17 თავად მოიკიდა ჯვარი და გავიდა თხემის ადგილზე, რომელსაც ებრაულად გოლგოთა ჰქვია,

18 სადაც ჭვარს აცვეს იგი, მასთან ერთად, აქეთ-იქით, ორი სხვა, შუაში კი – იესო.

იუდეველთა მეფე

19 პილატემ წარწერაც გააკეთებინა ფიცარზე და ჭვარს მიამაგრა. ეწერა: „იესო ნაზარეტელი, იუდეველთა მეფე“.

20 ბევრი იუდეველი კითხულობდა ამ წარწერას, რადგან იესოს ჯვარცმის ადგილი ახლოს იყო ქალაქთან და დაწერილი იყო ებრაულად, რომაულად და ბერძნულად.

21 უთხრეს პილატეს იუდეველმა მღვდელმთავრებმა: „ნუ დაწერ: ‘იუდეველთა მეფე’, არამედ, როგორც თავად თქვა: ‘იუდეველთა მეფე ვარ’.“

22 მიუგო პილატემ: „რაც დაგწერე, დავწერე.“

ნილისხა ევახოზე

23 ჭარისკაცებმა, როცა ჭვარს აცვეს იესო, აიღეს მისი სამოსელი და გაყვეს ოთხ წილად, თითოეულ ჭარისკაცს შეხვდა თითო წილი, და ცალკე იყო კვართი. კვართი კი უკერველი იყო, თავიდან ბოლომდე ნაქსოვი.

24 უთხრეს ერთმანეთს: „ნუ დავხვებთ, წილი ვყაროთ

მასზე. ვნახოთ, ვის შეხვდება.“ რათა აღსრულებულიყო წერილი: „გაინაწილეს ჩემი სამოსელი და წილი ჰყარეს ჩემს კვართზე.“ ჭარისკაცებმაც ასე გააკეთეს.

იესოს ედა

25 იდგნენ იესოს ჯვართან დედამისი, დედამისის და – მარიამ კლემოპასი – და მარიამ მაგდალელი.

26 იესომ დაინახა იქ მდგომი დედა და მოწაფე, რომელიც უყვარდა, და ეუბნება დედას: „ქალო, აჰა, შენი ძე!“

27 მერე მოწაფეს ეუბნება: „აჰა, დედაშენი!“ და მოწაფემ მაშინვე თავისთან წაიყვანა იგი.

იესოს სიყვანილი

28 ამის შემდეგ, ცოლად რა იესომ, რომ უკვე დასრულდა ყველაფერი წერილის აღსასრულებლად, თქვა: „მწყურია!“

29 იქ ძმრით სავსე ჭურჭელი იდგა. ძმრით გაჟღერებული ღრუბელი წამოაცვებს უსუს და პირთან მიუტანეს.

30 როცა მიიღო ძმარი იესომ, თქვა: „აღსრულდა!“ და მიიდრია თავი და სული განუტევა.

31 იუდეველებმა, რაკი პარასკევი იყო, და გვამები შაბათს რომ არ დარჩენილიყო ჯვარზე (ის შაბათი კი დიდი დღე იყო), სთხოვეს პილატეს, წვივები დაემტვრიათ მათთვის და ჩამოეხსნათ.

32 მოვიდნენ ჯარისკაცები და წვივები დაუმტვრიეს მასთან ერთად ჯვარცმულებს, ერთსაც და მეორესაც.

33 იესოსთან მისულეებმა, როცა დაინახეს, რომ უკვე მომკვდარიყო, აღარ დაუმტვრიეს წვივები.

34 მაგრამ ერთმა ჯარისკაცმა შუბით გაუგმირა ფერდი და მესივე გადმოსკდა სისხლს და წყალი.

35 მხილველმა დაამოწმა ეს და მისი მოწმობა ჭეშმარიტია. მან იცის, რომ ჭეშმარიტებას ამბობს, რათა თქვენ ირწმუნოთ.

36 რადგან ეს მოხდა, რათა აღსრულებულიყო წერილი: „მისი ძვალი არ შეიმუსრება.“

37 ასევე სხვა წერილიც ამბობს: „შეხედავენ მას, რომელსაც უგმირეს.“

დაჯიხადვა

38 ამის შემდეგ სთხოვა პილატეს ოსებ არიმათიელმა, რომელიც იესოს მოწაფე იყო, ოღონდ ფარული, იუდეველთა შიშის გამო, ნება მიეცა მისთვის წაეღო იესოს ცხედარი. პილატემ დართო ნება. მივიდა იგი და წაიღო მისი ცხედარი.

39 მოვიდა ნიკოდემოსიც, უწინ ღამით რომ ეწვია იესოს, და მოუტანა ასიოდე ლიტრა სმირნისა და ალოეს ნახავი.

40 აიღეს და შეახვიეს იესოს ცხედარი ტილოში სურნელებასთან ერთად, როგორც მიღებულია იუდეველებში დამარხვისას.

41 იმ ადგილას, სადაც ჯვარს აცვეს იგი, ბაღი იყო, ბაღში კი – ახალი სამარხი, რომელშიც ჯერ არავინ ჩაევენებინათ.

42 იქ ჩაასვენეს იესო, იუდეველთა პარასკევის გამო, რადგან ახლოს იყო სამარხი.

ცხიელი სამახხი

20 ერთშაბათს, დილა-ადრიან, როცა ჯერ ისევ ბნელოდა, მივიდა მარიამ მაგდალელი სამარხთან და ხედავს, რომ ღოღი გადაგორებულია სამარხიდან.

2 გაიქცა და მივიდა სიმონ-პეტრესთან და სხვა მოწაფესთან, რომელიც უყვარდა იესოს, და უთხრა მათ: „უფალი წაუღიათ სამარხიდან და არ ვიცით, სად დადეს.“

3 მაშინვე გამოვიდნენ პეტრე და სხვა მოწაფე და მივიდნენ სამარხთან.

4 ორივენი ერთად მიბოდნენ, მაგრამ მეორე მოწაფე პეტრეზე სწრაფად გაიქცა და პირველი მივიდა სამარხთან.

5 დაინახა და დაინახა დაწყობილი ტილოები, მაგრამ არ შეხვდა.

6 მივიდა სიმონ-პეტრეც მის შემდეგ, და შევიდა სამარხში და დაინახა დაწყობილი ტილოები.

7 სულარა, თავზე რომ ეხვია, იმ ტილოებთან კი არ იდო, არამედ ცალკე იყო დახვეული ერთ ადგილას.

8 მაშინ შევიდა სხვა მოწაფეც, სამარხთან პირველი რომ მივიდა, და იხილა და იწამა,

9 რადგან აქამდე არ იცოდნენ წერილიდან, რომ იგი მკვლრებით უნდა აღმდგარიყო.

10 წავიდნენ კვლავ თავთავისთვის მოწაფეები.

**აღმდგახი უჯლი
უცხადება მახიამ
მაგდალელს**

11 მარიამი კი იდგა სამარხთან, გარეთ და ტირილდა. და მტირიალი სამარხისაკენ დაინახა,

12 და დაინახა თეთრებში შემოსილი ორი ანგელოზი, მსხდომარენი ერთი თავით და მეორე ფერხით, სადაც იესოს გვამი ესვენა.

13 უთხრეს მას: „ქალო, რატომ სტირის?“ ეუბნება მათ: „ჩემი უფალი წაიღეს და არ ვიცი, სად დადეს.“

14 ამის თქმისას მოტრიალდა და დაინახა მდგომარე იესო. მაგრამ ვერ იცნო, რომ იესო იყო.

15 ეუბნება მას იესო: „ჩქალო, რატომ სტირი, ვის ეძებ?“ მას მეზღე ეგონა იგი და ეუბნება მას: „ბატონო, თუ შენ წაიღე, მითხარი, სად დადე, და მე წამოვიღებ.“

16 ეუბნება მას იესო: „მარიამ!“ მოტრიალდა მარიამი და ებრაულად უთხრა: „რაბუნი!“ (რაც ნიშნავს: მოძღვარო)

17 ეუბნება მას იესო: „არ შემეხო, რადგან ჯერ არ ავსულვარ მამასთან. წაიღე ჩემს ძმებთან და უთხარი: ავდივარ ჩემს მამასთან და თქვენს მამასთან, ჩემს ღმერთთან და თქვენს ღმერთთან.“

18 მარიამ მაგდალელი მივიდა და აუწყა მოწაფეებს, რომ უფალი იხილა და ეს უთხრა მას.

იესო მიჯი უცხადება შეჯიბრი მონაფეებს

19 იმავე დღის საღამოჟამს, ერთშაბათს, როცა იუდეველთა შინის გამო დაკეტილი იყო კარი, სადაც მოწაფეები იყვნენ, მივიდა იესო და დადგა შუაში, და უთხრა მათ: „მშვიდობა თქვენდა!“

20 ესრომ თქვა, უჩვენახელუბიცა და ფერდიც. მოწაფეებმა გაიხარეს უფლის ხილვით.

21 კვლავ უთხრა მათ იესომ: „მშვიდობა თქვენდა! როგორც მე მომავლინა მამამ, მეც მიგავლენთ თქვენ.“

22 ეს რომ თქვა, სული შეუებრა და ეუბნება: „მიიღეთ სულიწმიდა.“

23 ვისაც მიუტევებთ ცოდვებს, მიეტევებთ, ვისაც დაუკავებთ, დაეკავებთ.“

24 თომა, ერთი თორმეტთაგანი, ტყუბისცალად წოდებული, არ იყო მათთან, როცა იესო მოვიდა.

25 უთხრეს მას სხვა მოწაფეებმა: „ჩვენ ვიხილეთ უფალი.“ მან უთხრა მათ: „თუ მის ხელებზე ნალურსმევს არ ვიხილავ და ნალურსმევში საკუთარ თითს არ ჩავყოფ და მის ფერდში – საკუთარ ხელს, არ ვიწამებ!“

26 რვა დღის შემდეგ მისი მოწაფეები კვლავ შინ იყვნენ და თომაც მათთან იყო. შევიდა იესო ჩაკეტილ კარებში, დადგა შუაში და თქვა: „მშვიდობა თქვენდა.“

27 მერე თომას ეუბნება: „მოიტა აქ შენი თითი და გასინჯე ჩემი ხელები. მოიტა შენი ხელი და ჩადე ჩემს ფერდში. ურწმუნო კი ნუ იქნები, მორწმუნე იყავ.“

28 მიუფო თომამ და უთხრა მას: „უფალი ჩემი და ღმერთი ჩემი!“

29 ეუბნება მას იესო: „შენ მირწმუნე იმიტომ, რომ მიხილე. ნეტარ არიან ისინი, ვისაც არ ვუნახივარ და მირწმუნეს.“

30 ბევრი სხვა ნიშანიც მოიმოქმედა იესომ მოწაფეების წინაშე, რაც ამ წიგნში არ დაწერილა.

31 ეს კი დაიწერა, რათა ირწმუნეთ, რომ იესო არის ქრისტე, ძე ღვთისა, და, რათა მორწმუნეებს გქონდეთ სიცოცხლე მისი სახელით.

იესო უცხადება შვიდ მონაფეს კიბიხის ზღვაზე

21 ამის შემდეგ კვლავ გამოეცხადა იესო მოწაფეებს ტიბერიის ზღვაზე. ასე გამოეცხადა:

2 ერთად იყვნენ სიმონ-პეტრე, ტყუბისცალად წოდებული თომა, ნათანელი გალოლეის კანადან, ზებედეს ძენი და ორი სხვა მისი მოწაფეთაგანი.

3 ეუბნება მათ სიმონ-პეტრე: „სათევზაოდ მივდივარ.“ უთხრეს მას: „ჩვენც წამოგყვებით.“ გავიდნენ და ჩასხდნენ ნავში. იმ ღამეს ვერაფერი დაიჭირეს.

4 უკვე გათენებული იყო და, იესო იდგა ნაპირზე, მოწაფეებმა კი არ იცოდნენ, რომ ეს იესო იყო.

5 ეუბნება მათ იესო: „შვილებო, არა გაქვთ საქმელი?“ მიუგეს მას: „არა.“

6 უთხრა მათ: „ისროლეთ ბადე ნავის მარჯვენა მხარეს და იპოვით.“ ისროლეს და ველარ გამოათრეს თევზის სიმრავლის გამო.

7 მოწაფე, რომელიც უცვარდა იესოს, ეუბნება პეტრეს: „ეს უფალია.“ სიმონ-პეტრემ რომ გაიგონა, უფალიაო, მოსასხამი მოიხვია, რადგან შიშველი იყო, და ზღვაში გადაეშვა.

8 სხვა მოწაფეები კი პატარა ნავით მოვიდნენ, რადგან შორს არ იყვნენ ხმელეთიდან, ასე ორას წყრთაზე, და გამოათორეს ბაღე თევზიანად.

9 ხმელეთზე რომ გადმოვიდნენ, ნახეს დაწყობილი ნაკვერცხლები და მათზე დადებული თევზი და პური.

10 ეუბნება მათ იესო: „იმ თევზისა მოიტანეთ, ახლათ რომ დაიჭირეთ.“

11 წავიდა სიმონ-პეტრე და ხმელეთზე გამოათრია ბაღე, სავსე ას ორმოცდაცამეტი დიდი თევზით და, სიმრავლის მიუხედავად, ბაღე არ გახეულა.

12 ეუბნება მათ იესო: „მოდით, ისაუბრეთ.“ მოწაფეთაგან ვერც ერთმა ვერ გაბედა, ეკითხა, ვინ ხარო, რადგან იცოდნენ, რომ უფალი იყო.

13 მივიდა იესო, აიღო პური და მისცა მათ, ასევე თევზიც.

14 ეს უკვე მესამედ გამოეცხადა იესო მოწაფეებს, მკვდრეთით აღმდგარი.

სამეცი უკითხება იესო

ჰესიხეს: „გოყავაჲჲ?“

15 რომ ისაუზმეს, იესო

ეუბნება სიმონ-პეტრეს: „სიმონ იოანესო, ამათზე მეტად გიყვარვარ?“ ეუბნება მას: „დიახ, უფალო, შენ იცი, რომ მიყვარხარ.“ ეუბნება მას: „აძოვე ჩემი კრავები.“

16 ეუბნება მას კვლავ მეორედ: „სიმონ იოანესო, გიყვარვარ?“ ეუბნება მას: „დიახ, უფალო, შენ იცი, რომ მიყვარხარ.“ ეუბნება მას: „დამწყსე ჩემი ცხვრები.“

17 ეუბნება მას მესამედ: „სიმონ იოანესო, გიყვარვარ?“ პეტრე დალონდა, მესამედ რომ უთხრა: „გიყვარვარ?“ და ეუბნება მას: „უფალო, შენ ყველაფერი იცი. იცი, რომ მიყვარხარ!“ ეუბნება მას იესო: „აძოვე ჩემი ცხვრები.“

18 ჭეშმარიტად, ჭეშმარიტად გეუბნები შენ: სანამ ახალგაზრდა იყავი, შენ თვითონ შემოიბრტყამდი სარტყელს და მიდიოდი, სადაც გსურდა. როცა დაბერდები, გაშლი ხელებს და სხვა შემოგარტყამს სარტყელს და წავიყვანს იქ, სადაც არ გსურს.“

19 ეს თქვა იმის მისანიშნებლად, თუ როგორი სიკვდილით განადიდებდა ღმერთს. ეს რომ თქვა, უთხრა: „მომყევო.“

შენ მე მომყუი

20 მოტრიალდა პეტრე და დანიხა, რომ მოწაფე, რომელიც უყვარდა იესოს, მოსდევდა მათ. სწორედ ის, მისი მკერდისკენ რომ გადაიხარა სერობისას და უთხრა, უფალო, ვინ გაგცემსო?

21 ეს რომ დანიხა პეტრემ, ეუბნება იესოს: „უფალო, ამას რა?“

22 ეუბნება მას იესო: „თუ მე მსურს, რომ დარჩეს ჩემს მოსვლამდე, შენ რა? შენ მე გამომყევო.“

23 და გაგვრცელდა ეს სიტ-

ყვა ძმებს შორის, რომ ის მოწაფე არ მოკვდებოდა. მაგრამ იესოს არ უთქვამს მასზე, არ მოკვდებო, არამედ, თუ მე მსურს, რომ დარჩეს, ჩემს მოსვლამდე, შენ რაო?

ქეშმარიტი დამონება მონადისა

24 ეს არის ის მოწაფე, რომელიც ამოწმებს ამას და რომელიც დაწერა ეს. და ვიცით, რომ მისი მოწმობა ჭეშმარიტია.

25 კიდევ ბევრი სხვაც არის, რაც იესომ მოიმოქმედა, რომელიც, დაწვრილებით რომ დაწერილიყო, ვფიქრობ, მთელი სოფელიც კი ვერ დაიტევდა დაწერილ წიგნებს. ამინ.